

આત્મ સં. ૭૮ (ચાકુ), વીર સં. ૨૫૦૦
 બિ. સં. ૨૦૩૦ કાગણ્ય-વૌત્ર

શ્રી મહાવીર જન્મકલ્યાણક વિશેષાંક

સાચા મુનિ

જે જ્ઞાતપુત્ર ભગવાન મહાવીરના વચનોમાં શ્રદ્ધા રાખીને છ કાયના જીવોને પોતાના આત્માની સમાન માને છે, જે અહિંસા આદિ પાંચ મહામતોના પૂર્ણ રૂપે પાલન કરે છે, જે પાંચ આશ્રવોનું સંવરણ અર્થાત્ નિરોધ કરે છે તેઓજ સાચા મુનિ છે. તેમને નમસ્કાર.

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૧] માર્ચ-એપ્રિલ : ૧૯૭૪ [અંક : ૫-૬

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
૧.	નિશ્ચય હે અપના આધાર	દેસાઈ જગજીવનદાસ જે.	૩૩
૨.	વીર વચનામૃત	—	૩૪
૩.	મંગલ શ્લોકો	સ. પ. હેમચંદ્ર વિજય ગણી	૩૫
૪.	આત્માની સુરક્ષા	ઉપેન્દ્રશય જ. સાંડેસરા	૩૭
૫.	પ્રભુ-ચરણે	ડૉ. ભાઈલાલ એમ. ખાવીશી	૪૨
૬.	હયા ખાળે એ દેશની	મૂળ: ખલિલ જિધ્દાન	—
		ભાવાનુવાદ: ખી જે કાપડી	૪૩
૭.	આત્મા લંબનનો ઉત્કૃષ્ટ આદર્શ	—	—
	પ્રભુ મહાવીર	ભાનુમતી દલાલ	૪૪
૮.	પ્રિયદર્શના	મનસુખલાલ તા. મહેતા	૪૬
૯.	વીર ચરિત્ર અંગેની આગમિક સામગ્રી	હિરાલાલ ર. કાપડિયા	૪૬
૧૦.	સુખ ક્યાં ?	અમરચંદ માવજી શાહ	૫૨
૧૧.	ગાંગાણી તીર્થનો સંક્ષિપ્ત પરિચય	સં. પૂ. પં. શ્રી લઘ્વિવિજયજી ગણિ	૫૪
૧૨.	સં. ૨૦૨૮નો સરવૈયું હિસાબ	—	૬૦
૧૩.	જૈન સમાચાર	—	૬૪

આ સભાના નવા માનવંતા પેટ્રન

શ્રી દીપચંદભાઈ એસ. ગાર્ડી-મુંબઈ

આ સભાના નવા આજીવન સહયો

શ્રી ત્રંબકલાલ જગજીવનદાસ-મુંબઈ

શ્રી અ. સૌ. રંભાળેન રમણલાલ-ભાવનગર

શ્રી મનસુખલાલ જુઠાભાઈ-ભાવનગર

પરમ પૂજ્ય આત્મારામજી મ. ની જન્મ જયંતિ

પરમ પૂજ્ય ગુરુદેવ આત્મારામજી (આચાર્ય વિજયાનંદસૂરીશ્વરજી) મહારાજનો ૧૩૮ મો જન્મદિન આ સભા તરફથી સંવત ૨૦૩૦ના વૈશાખ શુદ્ધ ૧ રવીવાર તા. ૨૪-૩-૭૪ના રોજ રાંધનપુર નિવાસી શેઠશ્રી સમ્બરચંદભાઈ મોતીલાલભાઈ તરફથી મળેલી આર્થિક સહાય વડે ઉજવવામાં આવ્યો હતો. શ્રી શત્રુજય ઉપર આદીશ્વર ભગવાનની મોટી દુકંમાં જ્યાં પૂજ્ય ગુરુદેવ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની પ્રતિમા બિરાજમાન છે ત્યાં નવાણું પ્રકારી પૂજા ભણાવી અંગરચના કરવામાં આવી હતી. આ પ્રસંગે ભાવનગરથી સારી સંખ્યામાં સભાસદો આવ્યા હતા. આ સભા-સદોજી બપોરના સ્વામીવાત્સલ્ય યોજવામાં આવ્યું હતું અને સાધુ-સાધ્વીજી મહારાજની ભક્તિનો પથ સારામાં સારો લાભ લીધો હતો.

આ સભાના નવા માનવતા ચૈદ્રન

શ્રી કાંતિલાલ ભગવાનદાસ સાવડિયા

શ્રી. કાંતિલાલ ભગવાનદાસ સાવડિયાનો જન્મ પૂર્વે મહાત્મા ગાંધીજીની જન્મજયંતિ પોરબંદરમાં જન્મ ૧૯૭૮ના કારતક વદિ ૩ શુક્રવાર તા. ૧૮-૧૧-૧૯૨૧ના શુભ દિવસે થયો હતો. તેમના પિતાશ્રી ભગવાનદાસભાઈ મુલજી જેઠા મારકેટમાં નોકરી કરતા હતા. તેમના માતૃશ્રી શ્રી. રામકુંવરબહેન વંચળી સોરઠ નિવાસી શેઠ દેવકરજી મુલજીના વડીલ બંધુ શેઠ હરજીવન મુલજીના પુત્રી થાપ. કુટુંબની આર્થિક સ્થિતિ સામાન્ય હતી. અંપામદલીની એક નાનકડી રૂમમાં વસેલા અગાઉ આ કુટુંબ રહેતું. પરંતુ તેઓનું જીવન અત્યંત જાંતોષી હતું અને રહેણી કરણી જાદી હતી.

સ્વ. ભગવાનદાસભાઈ અને સ્વ. શ્રી રામકુંવરબહેનના જાંતાનો અલ્પ આયુ હતા અને તેમના બધા જાંતાનોમાં માત્ર શ્રી. કાંતિલાલભાઈ એકલા જ અપવાદ રૂપ હતા.

એકના એક જ જાંતાન હોવાથી માતા પિતાનું તેમના પર અધાગ હેત હતું. કાંતિલાલભાઈની છગીજ વર્ષની વયે તેમના પિતાશ્રીનો સ્વર્ગવાજ થયો, તેમના માતૃશ્રી શ્રી. રામકુંવરબહેન દીર્ઘકાળનું આયુષ્ય ભોગવી ઈ. સ. ૧૯૭૦માં સ્વર્ગવાજ પામ્યાં. માતાની દીર્ઘકાળ પર્વતની માંદગી દરમિયાન પુત્ર અને પુત્રવધુએ એની જરૂર સેવાઓ કરી કે જે આજના યુગમાં ભાગ્યે જ જોવા મળે.

માત્ર પંદર સોળ વર્ષની વયે મુજબની જી. ટી. હાઈસ્કૂલમાં પ્રાથમિક અભ્યાસ પૂરા કરી પિતાને જીવણરૂપ બનવા અર્થે કાંતિલાલભાઈએ અભ્યાસ છોડી દીધો. થોડા સમય માટે શેર બજારનો અનુભવ લીધા પછી બેત્રણ વરસ સુધી એક વિભા કંપનીમાં નોકરી કરી, પણ આ જીવ નોકરી કરવા માટે સર્જાયો નહોતો. તેમનું ધ્યેય જીંચું હતું અને લક્ષ ધંધા પર હતું. પરંતુ તે માટે જાનુકૂળ તકની રાહ જોઈ રહ્યા હતા. વિભા કંપનીમાં જો આખરે નોકરી હતી એટલે સ્વતંત્ર લાઈન તરીકે એમણે થોડા સમય બુકસેલર તરીકે અવજાવ પસંદ કર્યો. આમ અભ્યાસ એણે હોવા છતાં તેમણે ધણો અનુભવ પ્રાપ્ત કર્યો અને ભણતર કરતાં બજાર અનેક રીતે વધી ગયું. માનવ જીવનના ચણતરમાં ભણતર કરતાં મણતરનું જ વિશેષ મહત્ત્વ છે અને આ વસ્તુ શ્રી. કાંતિલાલભાઈના જીવનમાં જોવાની મળે છે થોડા સમય બાદ મેટ્રો સિનેમાની નજીકમાં એક કાપડના સ્ટોરમાં પોતે ભાગીદાર બન્યાં અને જાથોસાથ કાપડના ધંધા પર વિશેષ ધ્યાન

આપવા માંહું. માણસ અને તેના પડછાયાની માફક માનવ જીવનમાં પ્રારબ્ધ અને પુરુષાર્થ બંને એક બીજા સાથે જોડાયેલા છે. જીવનની સફળતામાં કેટલીક વ્યક્તિઓની બાબતમાં પ્રારબ્ધની મહત્તા જોવામાં આવે છે, તો બીજી બાબત એવી પણ અનેક વ્યક્તિઓ છે કે જેમણે પોતાનો વિકાસ માત્ર પ્રારબ્ધના બળ વડે નહિ પણ પુરુષાર્થથી કર્યો હોય. શ્રી કાંતિલાલભાઈએ પુરુષાર્થ અને સતત મહેનત દ્વારા પોતાનો ધર્મ વિકસાવ્યો અને આજે આપાર જગતમાં તેઓ એક આગેવાન કાપડના એકમ પોર્ટર તરીકે વિખ્યાત બન્યા છે.

ઝરીબાઈ એ કડવી અને તિરસ્કાર પાત્ર હોવા છતાં તે કલ્યાણકારક પણ બની શકે છે, એ વસ્તુ શ્રી કાંતિલાલભાઈના જીવન પરથી જોઈ શકાય છે. જર્મન ભાષામાં એક કહેવત છે જેમાં ઝરીબીને છઠ્ઠી ઇંદ્રિય તરીકે એળખાવેલ છે. ઝરીબીના રહેલા ગુણોનું જ્ઞાન કમનશીમે બહુ ઓછા લોકોને હોય છે પરંતુ આ જગતમાં ઘણું બધું બચેલા અનેક મહાન માણસો અને સફળ વેપારીઓ તથા ઉદ્યોગપતિઓનો વિકાસ ઝરીબીના કારણે જ થયો તેઓના જીવનમાંથી જોવા મળે છે. શ્રી કાંતિલાલભાઈ આ કોટિના માણસ છે અને પોતાના સ્વપણથી તેમજ સતત પુરુષાર્થ વડે એક સામાન્ય માણસમાંથી આજે એક આગેવાન વેપારી બનેલા છે. ધનવાન હોવા છતાં તેમના જીવનમાં સાદાઈ, સરળતા અને પવિત્રતા જોવાના મળે છે. યથાશક્તિ અન્યને ઉપયોગી બનવું એ તેમના જીવનનો મુદ્દતેજ છે જ્ઞાતિ અને સમાજના કાર્યોમાં તન-મન-ધન પૂર્વક પોતાનો યોગ્ય ફાળો આપે છે દૂર સમય પહેલાં જ શ્રી સેરક વિશ્વ શ્રીમાળા જૈન સમાજના નૂતન વર્ષાભિનંદન સમારંભમાં તેઓની વરણી સમારંભના અતિથિ વિશેષ તરીકે યદ્યદત્તી. છેલ્લા અનેક વરસોથી દરેક વર્ષે કારતક પૂર્ણિમાની શિદ્ધગિરિની જગતો તેમણે નિયમ ગ્રહણ કર્યો છે.

ઈ. સ. ૧૯૩૮માં સત્તર વર્ષની ઉંમરે શ્રી કાંતિલાલભાઈના જન્મ પોરબંદર નિવાસી શેઠ નાનજી વજનજી મહેતાના સુપુત્રી વિમળાબેન સાથે થયા હતા. શ્રી વિમળાબેન એક આદર્શ ધરમજી ગૃહિણી છે સ્વભાવ અને પ્રકૃતિથી ભારે સરળ, સદનશીલ અને ધર્મનિષ્ઠ છે. પોતે યથાશક્તિ તપ અને ધર્મનુષ્ઠનો કરે છે. અટ્ટઈ, નવાઈ જેવા તપ બહુ નાની વયે કરેલાં છે અનેક જૈન તીર્થોમાં પતિની સાથે જતરાઓ કરેલી છે. પુરુષને પ્રાપ્ત થતી લક્ષ્મીમાં મુખ્યત્વે પત્નીનું ભાગ્ય જ કામ કરતું હોય છે અને આ વાતની યથાર્થતા શ્રી વિમળાબેનના જીવન પરથી જોવાની મળે છે. શ્રી કાંતિલાલભાઈના જીવનનો વિકાસ તેમજ ધર્મની પ્રગતિ પણ આવા સંનિષ્ઠ નારી રતના તેમના ધર્મ પગલા થયા પછી જ શરૂ થયો છે.

શ્રી કાંતિલાલભાઈને પરિવારમાં બે પુત્રો અને ત્રણ પુત્રીઓ છે. મોટા પુત્ર શ્રી નરેન્દ્રભાઈ કોલેજની કેળવણી લઈ પિતાના ધર્મમાં જોડાઈ ગયા છે. નાનો પુત્ર ચિ. પરેશ હાઇસ્કૂલમાં હાલ અભ્યાસ કરે છે. તેમના બે પુત્રીઓ શ્રી કુમુદબેન તથા શ્રી નાલાબેનના જન્મ થઈ ગયા છે. કૌથી નાની પુત્રી સોનાબેન સ્કૂલમાં અભ્યાસ કરે છે.

આવા ઉદારચરિત, સેવાભાવી અને કૌબંધશીલ શ્રી કાંતિલાલભાઈને પેદૂન તરીકે મેળવવા બદલ આ સભા આનંદ અને ગૌરવ અનુભવે છે.

વર્ષ : ૭૧] વિ. સં. ૨૦૩૦ ફાગણ ચૈત્ર .: ઈ. સ ૧૯૭૪ માર્ચ-એપ્રિલ [અંક ૫-૬

નિશ્ચય હે-અપના આધાર

મુરખ મન, હોવત ક્યું હેરાન,
તુને જગાયા બીતર કા તુફાન. મુરખ૦

મહાબીરકા તુ નામ રટલ હે મુખ સે બોલે મહાબીર,
રાગ દ્રેષ કો છોડ દે પ્યારે-ખન સરથા શૂરવીર. મુરખ૦

સ્વાદાદ કા સાર સમજ લે, પદ્ દ્રવ્ય કી કર પહેચાન,
તરવે નવે મેં ભરા ખજાના જ્ઞાની કા એહી પ્રાણ. મુરખ૦

સંત સતી શાસન કી શોભા, સળી હે શાસન કા રખવાળ,
તુમ ખેઠે હે બડી મોજ સે રખ કે ખુલ્લા આસ્રવ દ્વાર. મુરખ૦

વહેવાર નય કી વાટિકા મેં “નિશ્ચય” કા ફલ જૂક રહા હે,
પહેલે હી વહેવાર બતાયા, “નિશ્ચય” અપના આધાર. મુરખ૦

—દેસાઈ જગજીવનદાસ જે. જૈન-બગસરા

વીર વચનામૃત

અપ્પા નહિ વેયરણી અપ્પા મે કૂડસામલી ।
અપ્પા કામદુહા ઘેણૂ અપ્પા મે નન્દણં વનં ॥ ૧ ॥

આપણે આત્માજ વૈતરણી નદી છે. તથા ફૂટ શાદમલીવૃક્ષ છે. આપણે આત્માજ સ્વર્ગની કામદુધા ધેનુ છે તથા આત્માજ નંદનવન છે.

અપ્પા કત્તા વિકત્તા ય દુકલાળ ય સુદાળ ય ।
અપ્પા મિતમમિતં ચ દુપટ્ટિયસુપટ્ટિઓ ॥ ૨ ॥

આત્માજ સુખ અને દુઃખોના કર્તા છે. સારે ભાગે રહેલો આત્માજ આત્માનો મિત્ર છે અને દુઃખ ભાગે રહેલો આત્માજ આત્માનો શત્રુ છે.

કસમયાપ સમણો હોઈ વમ્મચેરેણ વમ્મખણો ।
નાણેણ ઉ મુણી હોઈ તવેણ હોઈ તાવસો ॥ ૩ ॥

સમતાથી શ્રમણ થવાય છે પ્રદાયથી પ્રાદાય થવાય છે. જ્ઞાનથી મુનિ થવાય છે અને તપથી તપસ થવાય છે.

નાણસ્સ સવ્વસ્સ પગાસણાપ અન્નાણમોહસ્સ વિવજ્જણાપ ।
રાગસ્સ દોસસ્સ ય સંખપ્પણં પગંતં સોકખં સમુવેદ મોકખં ॥૧॥

સર્વ પ્રકારના જ્ઞાનને નિર્ભળ કરવાથી, અજ્ઞાન અને મોહનો નાશ કરવાથી તથા રાગ અને દ્વેષનો ક્ષય કરવાથી એકાંતિક સુખરૂપી મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય છે.

તસ્સેસ મમ્મો ગુરુવિદ્ધસેવા, વિવજ્જણા બાલજણસ્સ દૂરા ।
સજ્ઞાપયગન્તનિસેવણા ય સુત્તત્થસંચિન્તણયા ધિર્હિ ય ॥ ૫ ॥

તેનો માર્ગ આ પ્રમાણે છે : સદ્ગુરુ અને જ્ઞાનવૃદ્ધ પુરુષોની સેવા કરવી. અજ્ઞાનીઓનો સંગ દૂરથી તજવો. એકાગ્રચિત્તે સત્શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કરવો, તેના અર્થનું ચિંતન કરીને ધૃતિ કેળવવી,

ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાંથી

મંગલ સિલોગા (મંગલ શ્લોકો)

અં ૫. હેમચન્દ્રવિજય ગણી

રિસદેસજિણં થુણિમો, સંસાર સમુદ્ પારગં, જેણ ।

ઉવ પસિઓ સુધમ્મો, પદમં ભવ્વાણ રૂદ્ધ સમથે ॥ ૧ ॥

જે તારક પ્રથમ તીર્થંકર પરમાત્માએ આ અવસર્પિણી કાળમાં લગ્યાત્માઓને સૌ પ્રથમ લોકોત્તર ધર્મનો ઉપદેશ આપ્યો તે સંસાર સમુદ્રની પેલે પાર જનાર શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુને અમે સ્તવીએ છીએ. ૧

નાસહ તિલોયમજ્જે, ઉવસગ્ગા જસ્સ નામથો સ્વિપ્પમ્ ।

સિવસંતિ કરો નાહો, સંતિજિણો મે સિવં દિસડ ॥ ૨ ॥

જે પ્રભુના નામ સ્મરણથી-સ્વર્ગ-મૃત્યુ અને પાતાલ એમ ત્રણે લોકમાં સર્વ ઉપદ્રવો જલ્દીથી નાશ પામે છે. તે મંગલ-કથાઓને કરનારા સોળમા શ્રી શાન્તિનાથ પ્રભુ મેક્ષ આપો. ૨

વંમધરો સો વિજયડ, નેમિજિણો સવ્વવત્થુવોદયરો ।

ધીરો મહિદ્ મહિઓ, રાદ્ધમર્હ-પોમ્મ-સહસકરો ॥ ૩ ॥

રાણમતીના મન રૂપી કમળને વિકસાવવાં સૂર્ય સમાન-મહેન્દ્રથી પૂજાયેલ નિર્મળ કેવળજ્ઞાન વડે લોકાલોકના સર્વ ભાવોને બાણીને જણાવનાર, પ્રદ્ધચારી, મેરૂપવંત જેવા ધીર શ્રી નેમિનાથ ભગવાન વિજય પામે. ૩

પડમાવહ ધરણિદો, પયકમલં જસ્સ ભાવથો ણમહ ।

નમિયજણ કપ્પરુક્કો, પાસજિણિંદો સયા જયડ ॥ ૪ ॥

શ્રી નાગરાજ ધરણેન્દ્ર અને પદ્માવતી દેવી જેમના ચરણકમળને ભાવથી નમસ્કાર કરે છે તે ભક્તજનનાં મનોવાંછિત પૂર્ણ કરવામાં કદપવૃક્ષ જેવા શ્રી પાર્શ્વનાથ ભગવંત હંમેશા જયવંતા વર્તે. ૪

પયડિયપયત્થસત્થો, નાસિયમિચ્છત્ત ગાદયરતિમિરો ।

નિચ્ચુગ્ગથો અતાવો, પદ્ધં પયાસેડ વીરકો ॥ ૫ ॥

વિશ્વના સમસ્ત પદાર્થોને જેમણે પ્રકાશિત કર્યા છે, મિથ્યાત્વ રૂપી અત્યંત ગાઢ અંધકારનો જેમણે નાશ કર્યો છે, જે હંમેશા ઉદયવાળા રહે છે અને જે તાપથી રહિત છે એવા શ્રી વર્ધમાન-સ્વામી ભગવાન રૂપી સૂર્ય મોક્ષમાર્ગને પ્રકાશિત કરે. ૫

મહાવીર જન્મકથાઓ અંક

ચિંતિયસમગ્ગકર્જ્જ, સિજ્જહ જસ્સાહિદ્ધાણગદ્ધણેનં ।
લદ્ધિનિદ્ધાણં થુણિમે, ગુરુ ગોચમ સામિગ્ગનાહં ॥ ૬ ॥

મનમાં ચિંતવેલા સઘળા ય કાર્યો જેમના પુણ્યનામને ગ્રહણ કરવા માત્રથી સિદ્ધ થાય છે તે લબ્ધિના અંડાર ગુરુ ગૌતમસ્વામી ગણધર ભગવંતની અમે સ્તુતિ કરીએ છીએ. ૬

જાસ પસાયં લબ્ધું, જાયહ મુક્કલો વિ પંડિઓ લોએ ।
સા મહ કરહ પસાયં, મહપ્પય સરસ્સઈ દેવી ॥ ૭ ॥

જેઓની કૃપા દૃષ્ટિને મેળવી મૂળ્ય મનુષ્ય પણ લોકમાં પંડિત થાય છે તે મતિને આપનારી બુદ્ધિની અધિષ્ઠાત્રી શ્રી સરસ્વતી દેવી મારા ઉપર મહેરબાની કરો. ૭

પૂજ્જપયપોમ્મજુઅલો, જપ્પ સિરિણેમિસૂરિ ગુરુરાઓ ।
તિત્થોદ્ધારે નિરઓ, તવગયણ દિણેસરો વિણ્ણે ॥ ૮ ॥

જેમના બે ચરણકમળ ચતુર્વિધ શ્રમણ સંઘ અને અનેક રાજાઓથી પૂજાયેલા હતા, જેઓ તીર્થોના ઉદ્ધાર કરવામાં હંમેશા પરાયણ હતા, તેવા તપાગચ્છ રૂપી ગગનમાં સૂર્ય સમાન મહા વિદ્વાન્ પરમ ગુરુવર શ્રી નેમિસૂરીશ્વરજી મહારાજ જયવંતા વર્તો. ૮

(અનુસંધાન પાના ૩૭ નું ચાલુ)

કાંટા વાગે છે અને પીડા થાય છે” એ પછી શુરુએ લાલોના ઘરનો રોટલો અને ભાગોના ઘરના માલપુઆ મંગાવ્યા. બન્નેને વારાફરતી દબાવ્યા. લાલોના રોટલામાંથી દૂધનાં ટીપાં અને ભાગોના માલપુઆમાંથી લોહીના ટીપાં પડ્યાં.

ભાગો ઉપર આની બહુ ઊંડી અસર પડી. એને અધર્મકૃત્યનું ઝાડ ઊગશે ત્યારે એનાં કાંટા કેવા વાગશે તેનો યથાતથ ખ્યાલ આવી ગયો. પશ્ચાત્તાપ

કર્યો. પાપની કમાઈનું બધું ધન દાન કરી દીધું. માયારૂપી સર્પિણીનું વિષ ઉતારી દીધું, અને અંતરમાં પરમાત્માનું સ્થાપન કર્યું.

એથી જેને આત્મા પ્રિય હોય એવા મનુષ્યોએ ચિત્તનું નિરંતર માર્જન કરતા રહેવું, એને નિર્મળ રાખવું અને એમ આત્માને સુરક્ષિત રાખવો.

આત્માની સુરક્ષા

— ઉપેન્દ્રરાય જ. સાંડેસરા

દાનત આત્માને જ પોતાનો મિત્ર સમજનારા અનાથ મુનિએ સમ્રાટ શ્રેણિકને કહ્યું હતું, “મગધ-પતિ શ્રેણિક ! તું સ્વયં અનાથ છે, તું મારો નાથ બનવા તૈયાર થયો છે પણ તું પોતે જ અનાથ હોઈ બીજાનો નાથ કેવી રીતે બની શકીશ ?” એ પછી શ્રેણિકની વિનંતીથી અનાથ મુનિ પોતે, અનાથ મટીને સ્થાવર-જંગમ સર્વ પ્રાણીઓના નાથ કેવી રીતે થયા, શ્રેણિક શાથી અનાથ કહેવાયા ઇત્યાદિ ‘શ્રેણિકને સમજાવીને બોધ્યા :

ન તં અરિ કંઠઢોત્તા કરેદ
જં સે કરે અપ્યણિયા દુરણ્ણા ।

સે નાહિદ મચ્ચુમુહં તુ પત્તે
પચ્છાણુતાવેણ દયાવિઢ્ઢુણો ॥

ઉ : સૂ ૨૦-૪૮

દુરાચારી આત્મા જેટલું પોતાનું અનિષ્ટ કરે છે એટલું અનિષ્ટ તો ગળું કાપનારો વૈરી પણ કરતો નથી. દયા વિહીન મનુષ્ય જ્યારે મૃત્યુના મુખમાં સપડાશે ત્યારે પોતાના દુરાચારને બાણશે અને પશ્ચાત્તાપ કરશે

ભારતના અન્ય ધર્મ-સંપ્રદાયો આ જ વસ્તુ વારંવાર કહ્યા કહે છે. ‘ધર્મપદ’માં ૪૨ મી ગાથામાં બુદ્ધ ભગવાન કહે છે: “શત્રુ રાત્રિનું કરે અથવા વૈરી વૈરીનું કરે એથી પણ વધારે ખૂન દુષ્ટ માર્ગે ગયેલું ચિત્ત કરે છે.” અને શ્રીમદ્ ભગવદ્ ગીતામાં તો ભગવાન શ્રીકૃષ્ણે સ્પષ્ટ કહ્યું છે: ઉદ્ધરેત્ આત્મનાડ્ડત્માનં નાત્માનમ્બલ્લાદ્યેત્ । આત્મેવ હ્યાત્મનો બન્ધુરાત્મેવ રિપુરાત્મનઃ ॥ ગીતા. ૬-૫. આત્મા વડે આત્માનો ઉદ્ધાર કરવો, આત્માની અધોગતિ ન કરવી. કારણ આત્મા જ

આત્માનો બંધુ છે અને આત્મા જ આત્માનો શત્રુ છે.

ભારતના તરુણ અને પ્રાણુવાન ધર્મ શીખધર્મમાં ગુરુ નાનકના જીવનનો આ જ ઉપદેશને મૂર્ત કરતો ઐતિહાસિક પ્રસંગ છે :

ગુરુ નાનકદેવ ફરતા ફરતા પંજાબમાં ગુજરાનવાલા પાસે સૈદપુર ગામમાં આવ્યા. ત્યાં લાલો નામના સુધારને ઘેર ઉતારો કર્યો અને કીર્તન ચાલુ કર્યું. ગામના કેટલાય હિન્દુ-મુસલમાનો એમના તરફ આકર્ષાયા. અને પ્રાર્થણા અને મુદ્દલાંઓ ચિડાયા. ત્યાંના પઠાણ ફૈજવાદના વડીવટદાર મલિક ભાગો નામના પૈસાદાર અને અભિમાની અમલદાર આગળ ચાલીચૂગલી કરવા માંડી. એવામાં મલિક ભાગોને ત્યાં શ્રાદ્ધ આવ્યું. એટલે શ્રાદ્ધ નિમિત્તે સાધુ-પ્રાર્થણાને ભોજન આપ્યું અને તેમાં નાનકદેવને પણ આમંત્ર્ય પણ એનું અપવિત્ર અન્ન જમવા નાનક ગયા નહિ. એટલે ભાગોએ રોષે ભરાઈને સિપાઇઓ મોકલી એમને તેડી મંગાવ્યા. ગુસ્સાથી લાલચોળ થઈ પૂછ્યું, “તમે મારે ઘેર જમવા ન આવ્યા અને આમ તો શૂદ્રનું જમો છો ? તમે તે કેવા છો ?”

નિર્ભય નાનકે કહ્યું “તમારા અન્નમાં ગરીબોનું લોહી છે. જ્યારે ખરા પસીનાની કમાણી કરતા લાલો (લાલઠાસ)ના રોટલામાં તો દૂધની મીઠાશ છે.” અને પછી સાફ વાત કરી દીધી. “ભાવળના બીજમાં કાંટા નથી દેખાતા, પણ જ્યારે એ ઊગીને વૃક્ષ થાય છે ત્યારે એમાં કાંટા આવે જ છે. આથી અધર્મીનું ધન આવે છે ત્યારે દુઃખદાયક નથી લાગતું (સુવાળું લાગે છે) પણ નિર્ભય હૃદયવાળો એ ધનનું અન્ન ખાય છે ત્યારે એને અધર્મના

(અનુસંધાન પાના ૩૬ ઉપર જુઓ

ભગવાન મહાવીર અને તેમના સિદ્ધાન્તો

દિન્દીમા મૂળ લે. શ્રી દેવેન્દ્ર મુનિ શાસ્ત્રી
અનુ “સ્કતનેજ” એમ એ.

ભારતિય ઇતિહાસનું ખારીકાઇથી નિરીક્ષણ કરશું તો જણાશે કે આજથી છઠ્ઠીસસો વર્ષ પહેલાની ભારતની સામાજિક અને ધાર્મિક સ્થિતિ ખૂબજ વિચિત્ર હતી. ધર્મની આધ્યાત્મિક ખાળુ ઘણીખરી ગોળુ ખની ગઇ હતી. ધર્મને નામે કર્મકાણડનું ચલણ વધારે હતું. ખાણ ક્રિયાકાણડ અને આડમ્બર એ ધર્મની શ્રેષ્ઠતા માપવાનો માપદંડ બની ગયો હતો, જેનું નેતૃત્વ એક વર્ગ-વિશેષના હાથમાં હતું. તેઓએ ધાર્મિક સાહિત્યને સ્વરણ અને સ્વરસ જનભાષામાં ન રહેવા દીધું પણ જટિલ અને અઘરી સંસ્કૃત ભાષામાં અક્ષરબદ્ધ કર્યું. તે અન્યો લોકલોચ ન બન્યા પણ વિદ્વદ્-લોચ બની ગયા. સામાન્ય માણસોનો સંબંધ ધાર્મિક અન્યોથી છૂટી ગયો હતો. તેઓએ જાતિ-મદથી પ્રેરાઇને “સ્ત્રીશૂદ્રો નાર્ધીયેતામ્” (સ્ત્રીઓએ અને શૂદ્રોએ શાસ્ત્રાભ્યાસ ન કરવો)-એવા અનેક આદેશો પહેતા કરી, જેનાથી જનમાનસ વિશુદ્ધ બની ગયું. ઊંચનીચની ભાવનાઓ ફાલવા લાગી. આ સમયે ધર્મ ભાવશૂન્ય ખાણ કર્મકાણડો અને મિથ્યા આડમ્બરોના બંધનોથી બંધાયે ચૂક્યો હતો.

ભારતનો પૂર્વ ભાગ મુખ્યપણે હિંસાયુક્ત યજ્ઞયાગાદિનું કેન્દ્ર હતો. ધાર્મિક દાસતા ચારે ખાળુ પોતાનું પ્રભુત્વ જમાવી રહી હતી. સામાન્ય જનમાનસ વિકૃત વાતાવરણથી ગળે આવી ગયું હતું અને તે એવા કોઇ દિવ્ય ભવ્ય પ્રકાશપુર્ણની અવિરત રાહ ભેઠે રહ્યું હતું કે જે લોકોને ધર્મનું પ્રકાશન અને સાચું માર્ગદર્શન આપી શકે.

એવા સમયમાં ચૈત્ર શુદી તેરશને દિવસે મગધના વિદેહ જનપદમાં વૈશાલીમાં ક્ષત્રિયકુંડના

અધિપતિ રાજા સિદ્ધાર્થ અને રાણી ત્રિશલાને ત્યાં ભગવાન મહાવીરનો જન્મ થયો.

મહાવીર બાલ્યાવસ્થા વીતવી યુવાન બન્યા પણ તેમનામાં મર્યાદાહીન ઉન્માદ નથી કે નથી તેમનામાં ભોગાસક્તિ કે વિહુળતા માતાપિતાના આગ્રહથી તેઓ વિવાહ કરી સંસારમાં રહ્યા તો ખરાં પણ જળ-કમળવત્ નિર્લેપભાવે.

માગસર માસની દશમને દિવસે ત્રીશ વર્ષની ઉમરે તો એકાકી સંયમના કઠોર કંટકપૂર્ણ મહા-માર્ગ પર આગળ વધ્યા સાધનાસમયે તેઓ એકાન્ત-શાન્ત નિર્જન સ્થાનમાં જઇ ધ્યાનસ્થ થતા. ઊંડું ચિન્તન કરતા. તેમના સાધના સમયનું રોમાંચક વર્ણન આચારંગ, આવશ્યક ચૂલ્લિ, મહાવીરચરિત, ત્રષ્ટિશલાકાપુરુષચરિત વગેરે અન્યોમાં વિસ્તારથી આપવામાં આવ્યું છે. મહાવીરની પ્રસ્તુત ઉચ્ચ સાધના જૈન તીર્થંકરોના જીવનમાં સૌથી વધુ કઠોર છે. આચાર્ય ભદ્રબાહુજીએ સ્પષ્ટ શબ્દોમાં લખ્યું છે કે, “સર્વ અર્હુ તો અને તીર્થંકરોમાં વર્ધમાન મહાવીરનું તપ ઉચ્ચ હતું.”

ખાર વર્ષ અને છ માસ સુધી તેઓએ ઉચ્ચ સાધના તપશ્ચર્યા કરી, દુઃસહ કષ્ટો સહ્યાં અને આધિભૌતિક અને આધિદૈવિક ઘોર ઉપસર્ગોના ઝંઝાવાતમાં પણ અચળ હિમાલયની જેમ સાધનાના નિષ્કંપ દીપને જલતો રાખ્યો. છેવટે વૈશાખ શુદ્ધ દશમને દિવસે તેઓએ મહાપ્રકાશ પ્રાપ્ત કર્યો —કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું. તેઓ સ્વયં જ્યોતિર્મય બની ગયા. સર્વજ્ઞ બની ગયા.

ભગવાન ત્યાંથી મધ્યમ પાવાપુરી પધાર્યા. સમવસરણની રચના કરવામાં આવી. સભા ઉપ-સ્થિત થઇ. આ યુગના કિંગ્ડમ વિદ્વન સર્વ

શાસ્ત્ર પારંગત ઇન્દ્રભૂતિ ગૌતમ પણ આબ્યા. ભગવાનની પ્રકાશમાન મુખમુદ્રાએ પ્રથમ દર્શને જ ઇન્દ્રભૂતિને આકર્ષ્યા. અને જ્યારે પ્રભુની વાણીમાં સ્વતઃ તેમની માનસિક શંકાઓનું સમાધાન થયું ત્યારે તેઓ શ્રદ્ધાથી ગદ્ગદ બની ગયા. તેઓ પ્રભુના ચરણોમાં નમી ગયા, પરમ સત્યનું દર્શન પ્રાપ્ત કરીને કૃતાર્થ થયા. ભગવાને ઇન્દ્રભૂતિની ચિન્તનધારાને નવો વળાંક આપ્યો, અનેકાન્ત દૃષ્ટિ આપી. સત્ય સમજવા માટે નવા માપ અને વિધાન આપ્યા દ્વાદશાંગીના ગહન જ્ઞાનની ચાવી “ઉપપન્નેહ વા, વિગમેહ વા, ધ્રુવેહ વા”ના રૂપમાં આપી. આ પ્રકારે ઉત્પત્તિ સ્થિતિ અને વિલયની આ ત્રિપદી વામનરૂપધારી વિષ્ણુના ત્રણ કદમની જેમ વિશ્વના સંપૂર્ણજ્ઞાનને માપનારી સિદ્ધ થઇ.

ભગવાન મહાવીર ક્યાં-ક્યાં અને કેવા રૂપમાં ધર્મની જ્યોતિ પ્રગટાવતા રહ્યા, કોણ કોણ તેમના અનુયાયી બન્યા, કોણ કોણ તેમના પ્રતિસ્પર્ધી હતા વગેરે વિષયો પર હું વિસ્તારથી વર્ણન કરતો નથી પણ મૂળ ગ્રન્થો વાંચવાની પ્રબળ પ્રેરણા આપું છું.

મહાવીરના સિદ્ધાન્તો :-

શ્રમણ ભગવાન મહાવીરે આચારના ક્ષેત્રમાં અહિંસાની પ્રતિષ્ઠા કરી. અહિંસા એ જૈન આચારનો પ્રાણ છે. અહિંસાનું જેટલું સૂક્ષ્મ વિવેચન અને વિશ્લેષણ જૈન આચાર પરંપરામાં ઉપલબ્ધ છે એટલું કોઈપણ જૈનેતર પરંપરામાં નથી. અહિંસાનો મૂળ આધાર આત્માની સમાનતા છે. પ્રત્યેક આત્મા પછી ભલે તે પૃથ્વીકાય હોય કે અપૂકાય હોય, તેજસ્કાય હોય કે વાયુકાય હોય, વસ્તુત્પત્તિકાય હોય કે ત્રયકાય હોય, તાત્ત્વિક દૃષ્ટિએ એ બધાએ સમાન છે. સુખદુઃખનો અનુભવ, જીવન મરણની પ્રતીતિ પ્રત્યેક પ્રાણીને સરખી હોય છે. દરેકને પોતાનું જીવન પ્રિય હોય છે અને મરણ અપ્રિય હોય છે. સુખ પ્રિય હોય છે ને દુઃખ અપ્રિય હોય છે. અનુકૂળતા પ્રિય હોય છે, ને પ્રતિકૂળતા

અપ્રિય હોય છે. કૌમળતા પ્રિય હોય છે ને કઠોરતા અપ્રિય હોય છે. સ્વતંત્રતા પ્રિય હોય છે અને પરતંત્રતા અપ્રિય હોય છે. એટલા માટે આપણું કર્તવ્ય એ છે કે આપણે કોઈને પણ દુઃખ કે હાનિ ન પહોંચાડવી. માત્ર શરીરથીજ નહિ, મનથી પણ અને વચનથી પણ એવું ચિન્તન કે ઉચ્ચારણ ન કરવું. મન, વચન અને કાયાથી કોઈપણ પ્રાણીને જરા પણ દુઃખ ન આપવું એ પૂર્ણ અહિંસા છે. એકેન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય સુધી આ અહિંસક ભાવના જૈન દર્શનની પોતાની મૌલિક દેન છે.

અહિંસાને કેન્દ્રબિન્દુ માનીને સત્ય, અસ્તેય, અમૈશ્વર્ય અને અપરિચ્છેદનો વિકાસ થયો. આત્મિક વિકાસને માટે અને કર્મબંધનને રોકવા માટે આ ત્રતની અનિવાર્યતાનો સ્વીકાર થયો છે.

જેવી રીતે આચારના ક્ષેત્રમાં અહિંસા મુખ્ય ગણાઈ છે, તેવી રીતે વિચારના ક્ષેત્રમાં અનેકાન્ત મુખ્ય છે. અનેકાન્તદૃષ્ટિનો અર્થ છે ‘વસ્તુનો સર્વોત્તમો વિચાર’. વસ્તુમાં અનેક ધર્મ હોય છે. તેમાંથી કોઈ એક ધર્મનો આશ્રય નહિ રાખીને અપેક્ષાભેદથી બધા ધર્મોનો સમાન રૂપે વિચાર કરવો એ અનેકાન્ત દૃષ્ટિનું કાર્ય છે. અનેકધર્માત્મક વસ્તુના નિરૂપણ માટે ‘સ્યાત્’ શબ્દનો પ્રયોગ જરૂરી છે. ‘સ્યાત્’નો અર્થ છે કોઈ અપેક્ષા વિશેષથી કોઈ એક ધર્મની દૃષ્ટિએ કથન કરવું તે. વસ્તુના અનન્ત ધર્મોમાંથી કોઈ એક ધર્મનો વિચાર એ એક દૃષ્ટિએ કરવામાં આવે છે. બીજા ધર્મનો વિચાર એ બીજી દૃષ્ટિએ કરવામાં આવે છે. આ રીતે વસ્તુના ધર્મભેદથી દૃષ્ટિભેદ ઉત્પન્ન થાય છે. આ અપેક્ષાવાદ કે સાપેક્ષવાદનું નામજ સ્યાદ્વાદ છે.

સ્યાદ્વાદ જીવનના ગુંચવણેલા પ્રશ્નને ઉકેલવાની એક વિશેષ પદ્ધતિ છે. તેમાં અર્થસત્યનું સ્થાન નથી કે નથી તેમાં સંશયવાદનું સ્થાન. પણ ખેદ એ વાતનો છે કે ભારતનો મુખ્ય ધિદ્દગ્રણ પણ સ્યાદ્વાદના સાચા સ્વરૂપને સમજી શક્યો નથી.

મહાવીર જન્મકથાણ અંક

૩૬

પ્રદર્શનના ભાવ્યકાર આચાર્ય શંકર, ભૂતપૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. એમ. રાધાકૃષ્ણન સુપ્રસિદ્ધ સાંખ્યદર્શનના વિદ્વાન પ્રો મહાલોનોવીસ વગેરે વિદ્વાનોએ સ્યાદ્વાદને અર્થસત્ય અને સંશયવાદનું નામ આપ્યું છે. તે વિદ્વાનોનું અનુસરણ બીજા અનેક સાહિત્યકારોએ કર્યું છે. હાલમાં પ્રકાશિત 'ગાંધીયુગ પુરાણ'ના બીજા ખંડમાં શેઠ ગોવિન્દદાસ તથા ડૉ. એમપ્રકાશે પ્રસ્તુત ગ્રંથમાં સ્યાદ્વાદનો ઉલ્લેખ સંશયવાદ તરીકે કર્યો છે ગ્રંથની ભૂમિકામાં ડૉ. કવિવર રામધારીસિંહ 'દિનકર'જીએ પણ એ વાતને સમર્થન આપ્યું છે. વિદ્વાનો સ્યાદ્વાદને સાચા સ્વરૂપમાં સમજી શકે એ દૃષ્ટિએ આ પંક્તિઓ લખીએ છીએ.

જીવનનો વ્યવહાર વિધિ-નિષેધના બે પાસાઓની વચ્ચે ચાલી રહ્યો છે. દાર્શનિક શબ્દાવલિમાં એને સત્-અસત્, એક-અનેક, નિત્ય-અનિત્ય, વાચ્ય-અવાચ્ય વગેરે કહેવામાં આવેલ છે. વ્યવહારમાં વિધિ નિષેધનો ક્રમ ચાલી રહ્યો છે. પ્રશ્ન એ છે કે વિરોધી શબ્દોને એકજ પદાર્થમાં કેવી રીતે નિરૂપણ કરી શકાય? જે પદાર્થમાં જે સત્તાને (અસ્તિત્વને) ગ્રહણ કરવામાં આવે છે તે જ પદાર્થમાં પ્રતિષેધ પણ હોઈ શકે ખરો? સ્વીકાર અને નિષેધ, અસ્તિત્વ અને નાસ્તિત્વ એમાં એક ફીન સમસ્યા છે, અહીંથીજ સંશયનો પ્રારંભ થાય છે. ભગવાન મહાવીરે 'સ્યાદ્ અસ્તિ સ્યાદ્ નાસ્તિ'ના આધારથી પ્રસ્તુત સમસ્યા ઉઠેલી છે. સાપેક્ષ તથા નિરપેક્ષ ઉભય સ્વરૂપાત્મક વસ્તુના સ્વભાવને ગ્રહણ કરવો એજ યથાર્થ દૃષ્ટિ છે. કોઈપણ પદાર્થનો આત્યંતિક નિષેધ અને આત્યંતિક વિધાન હોઈ શકે નહિ જે અપેક્ષાએ તે પદાર્થ છે તે અપેક્ષાએ તે છે. જે અપેક્ષાએ તે પદાર્થ નથી, એ અપેક્ષાએ તે નથી.

દરેક પદાર્થમાં અનેક ધર્મોની સત્તા છે. અને તે સ્વભાવમાં તે બીજા સ્વભાવની પ્રતિરોધી નથી. એટલા માટે જ વિરોધી યુગલોનું સહઅસ્તિત્વ સહજ રૂપે સંભવિત છે. પાણી જીવન પણ છે અને

હૂબનારાને માટે સંહારક પણ છે. અગ્નિ જીવનપ્રદાન કરનાર તત્ત્વ પણ છે અને ઉગરૂપ ધારણ કરીને તે નાશ પણ કરી શકે છે. જીનનું વસ્ત્ર શરદીમાં ઉપયોગી છે અને ગરમીમાં નિરૂપયોગી છે ગરિષ્ઠ સ્વસ્થ વ્યક્તિને માટે સ્વાસ્થ્યપ્રદ છે પણ રોગીને માટે હાનિકારક છે. આ પ્રકારે દરેક ધર્મ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવની સીમાથી આબદ્ધ છે.

દરેક પદાર્થમાં વિરોધી યુગલ (દ્વંદ્વ)નું એકી સાથે અસ્તિત્વ છે તેનાથી વ્યક્તિ ભ્રમણમાં પડી જાય છે, કારણ કે વ્યક્તિનું ચિન્તન હુમેશા નિરપેક્ષ રીતે ચાલે છે, જ્યારે તેનો દરેક વ્યવહાર અપેક્ષાની સાથે ખંધાયેલો છે. જ્યારે પદાર્થના અસ્તિત્વ પક્ષનું કથન થતું હોય છે ત્યાર એજ પદાર્થના બીજા પક્ષોનું નાસ્તિત્વ પણ અભિવાચ્ય થઈ શકતું નથી. કેવળ મુખ્ય અને ગૌણનો જ પ્રશ્ન છે.

ભગવાન મહાવીરે કહ્યું છે કે દરેક ક્ષણે દરેક પદાર્થમાં ઉત્પાદ અને વ્યય થાય છે અને સાથે-સાથ તે ક્રુવ પણ હોય છે, જેથી તે સત્ અસત્માં બદલાતું નથી.

સત્ય અનુભૂતિ ગમ્ય છે. અનુભૂતિ એકાંશબ્રાહ્મી અને સર્વાંશબ્રાહ્મી એમ બન્ને સ્વરૂપે હોય છે. પરંતુ અભિવ્યક્તિ સર્વાંશબ્રાહ્મી નથી હોતી, તે એકાંશબ્રાહ્મીજ હોય છે. તે હંમેશા એક અંશને જ પ્રસ્તુત કરે છે. જ્ઞાનના અનન્ત પર્યાય છે વ્યક્તિ પોતાની શક્તિ અનુસાર તેમને અધિકૃત કરે છે. અભિવ્યક્તિનું માધ્યમ શબ્દ છે. અનુભૂતિની પૂર્ણતા અને અધિકતા હોવા છતાં પણ તે એક અંશને પ્રસ્તુત કરે છે. વક્તા પોતાની સમસ્ત અનુભૂતિઓને એકી સાથે વ્યક્ત કરી શકતો નથી. જેટલી તે વ્યક્ત કરે છે એટલી સાંભળનાર ગ્રહણ કરતો નથી. જેટલી ગ્રહણ થાય છે એ અપેક્ષાની સાથે સંયુક્ત થઈને જ થાય છે તેથી સત્ય સદા અપેક્ષાયુક્ત જ હોય છે.

મગવાન મહાવીરે સાપેક્ષવાદના રૂપમાં સ્યાદ્-વાદનું નિરૂપણ કર્યું છે. વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં અદ્વૈત આઈન્સ્ટાઈને સાપેક્ષવાદના રૂપમાં તેનો વિસ્તાર કર્યો છે. સ્યાદ્વાદનો મુખ્ય વિષય જડ અને ચેતન છે. જ્યારે આઈન્સ્ટાઈને તેમાં આકાશ અને કાળની યોજના કરીને તેને વિશેષ આધુનિક શૈલીમાં પ્રસ્તુત કર્યો છે. બંનેમાં અદ્વૈત સમાનતા છે.

જે વિદ્વાનોએ સ્યાદ્વાદને અર્થસત્ય અને સંશયવાદ કહ્યો છે તેઓનું મતત્વ સાપેક્ષવાદની બાબતમાં એવું નથી આશ્ચર્યની વાત છે કે સ્યાદ્વાદ અને સાપેક્ષવાદના વિવેચનમાં શાબ્દિક અંતર સિવાય બીજું કોઈ મૌલિક અંતર નથી તો પણ તેઓએ આ બંનેની બાબતમાં ભિન્ન મત કયા આધાર પર પ્રગટ કર્યો છે ?

પ્રશ્ન સહજ રીતે થાય છે કે વિદ્વાનોની આ ભૂત કઈ રીતે થઈ ? તેના અનેક કારણ છે. સ્યાદ્વાદ શબ્દ ‘સ્યાદ્’ અને ‘વાદ’ એ બે શબ્દો મળીને થયો છે. સ્યાદ્ અવ્યય છે. તેના અનેક અર્થ છે જેમકે—સંભાવના, વિધાન, પ્રશ્ન, કથચિત્, અપેક્ષાવિશેષ, દષ્ટિવિશેષ, કોઈ એક ધર્મની વિવક્ષા

વગેરે. પરંતુ ખેદ છે કે વિદ્વાનોએ તેના કેવળ સંભાવનાત્મક અર્થ પર જ ધ્યાન આપ્યું છે અને એ દષ્ટિએ તેઓએ સ્યાદ્વાદને સંશયવાદ કહ્યો છે.

આચાર્ય શંકરના સમયમાં શાસ્ત્રાર્થ પરંપરા હતી. અને તેમાં એક-બીજાનું ખંડન મંડન મુખ્યત્વે થતું હતું. સ્યાદ્વાદનો ઉપહાસ કરવાની દષ્ટિથી તેઓએ તેને સંશયવાદના રૂપમાં ઉપસ્થિત કર્યો છે જે સર્વથા ભૂલભરેલું છે.

ભૂતપૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. એસ. રાધાકૃષ્ણન, પ્રો. મહાલોનોવીસ, ડૉ. રામધારીસિંહ ‘દિનકર’, ડૉ. શેઠ ગોવિન્દલાલ વગેરે પરિહાસની પરંપરાથી ઘણા દૂર છે તોપણ આચાર્ય શંકર દ્વારા દહેવાયેલ સંભાવનાત્મક અર્થથી તેઓ જરા પણ દૂર થઈ શક્યા નથી. શબ્દોની હેરફેરની સાથે તેઓ પોતાના ગ્રન્થો અને લેખોમાં એ વાત ફરી ફરી કહેતા રહ્યા. ખેદ છે કે આપણે પોતાની દષ્ટિએ કોઈપણ વિષયના ઊંડાણ સુધી પહોંચતા નથી અને પુરાણી વાતને જ વળગી રહ્યા. વિદ્વાનોએ પ્રાચીન ગુટીઓને દૂર કરી સ્યાદ્વાદને સાચા સ્વરૂપમાં સમજવો જોઈએ.

“અમળ”માંથી સાબાર ઉદ્ધૃત

“શ્રી ઇડર પાંજરાપોળને મદદ કરો”

મુજા દાનવીર મહાનુભાવો,

સવિનય વિનંતિ કે:—ગુજરાતના સાબરકાંઠા જિલ્લાના ઇડર પાંજરાપોળ અંત ૧૯૭૧ની સાલમાં શ્રીમદ્ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયકેશવસૂરીશ્વરજી મહારાજનીના સદ્ ઉપદેશથી રથપાએલ છે. આ સંસ્થા અરકાર માન્ય તેમજ પબ્લીક ટ્રસ્ટ નીચે રજીસ્ટર થયેલ છે. સંસ્થામાં હાલ ૬૦૦ ઉપરાંત જનવરો છે. અખોલ મુંગા જીવોના નિભાવ માટે કાંઈ કંઈ ફંડ નથી. ફક્ત દાનવીરોની મદદ ઉપર જ આ સંસ્થાનો મુખ્યત્વે કરી નિભાવ થાય છે આપને વિનંતી છે, આપ કૃત્યભાવથી પ્રેરાઈ આ સંસ્થાને અનેક રીતે મદદ કરી શકો તેમ છો તો ઉદાર હૃદયે રોકડ, ખાસ, કપાસીયા અને અન્ય મદદ મોકલી આ ફુલકળના અસહ્ય અંગેગોમાં મુંગા જીવોના નિભાવમાં સહાય કરશો અને પુણ્ય ઉપાર્જીત કરશો તેવી અભ્યર્થના. મદદ મોકલવાનું રથગ:—

શ્રી ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થા

જુના બજાર કાર્યાલય,

ઇડર (જ. સાબરકાંઠા)

બાપુલાલ ડાહ્યાલાલ મુખડીયા

માનદ્ વહીવટદાર

ઇડર પાંજરાપોળ સંસ્થા

મહાવીર જન્મસ્થાણક અંક

૪૧

શ્રી મહાવીર જન્મ કલ્યાણક ઉત્સવ પ્રસંગે—

પ્ર ભુ - ચ ર ભે

❖ પં ચ કાં જ લિ ❖

(લે. ડા. ભાઈસાલ એમ, બાવીશી M. B. B. S. પાઠીતાણા)

[પ્રભુ મહાવીરના આગામી જન્મ અને નિર્વાણ કલ્યાણક મહોત્સવ પ્રસંગે ભગવાનના જીવન અને કવનના ઉપલક્ષમાં એ મહાવિભૂતિની અપૂર્વ વીરતા, જીવન માંગદય, જગદુદ્ધાર, આત્મસમર્પણ, અને શાસન પ્રભાવના આદિ અનેકાનેક ગુણોત્તુ સ્મરણ કરી ધન્ય બનીએ અને એમને અનુસરીએ અને 'જય-મહાવીર'નો નાદ-નિવાદ દિગંતમાં ગજવીએ !]

(હા ઇ કુ)

શ્રી
પ્રારંભ ટાણે,
શ્રી અને સ્વસ્તી,
મંત્રદય બહે !—(૧)

મહાવીર
દાખવી સૌર્ય,
બાહ્યાંતર ક્ષેત્રમાં,
વીર બનતો !—(૨)

જન્મ
જન્મમાં બાવી,
વિશ્વ જીવો ઉતારી,
ધન્યતા વર્યો !—(૩)

કલ્યાણક
ત્રિલોક દિતે,
તન મન સમર્પી,
જમને તાર્યું—(૪)

ઉત્સવ
પ્રભુ સ્મરણે,
અમણ આવક કૌ,
નાચે ! આનંદે !—(૫)

હયા ખાત્રો એ દેશની !

મારા મિત્રો ! મારા સાથીઓ !
 હયા ખાત્રો એ દેશની,
 જ્યાં લાંચ લેનારાઓ નેતા ગણાય છે.
 જ્યાં વૈભવશાળી વિજેતાઓને
 ઉદારતાના વાઘા પહેરાવાય છે ! (૧)

હયા ખાત્રો એ દેશની,
 જેના લોકો એવા વઘો પહેરે છે,
 જેને તે પોતે વણતાં નથી.
 એવું અનાજ ખાય છે
 જે પોતે ઉગાડતા નથી ! (૩)

હયા ખાત્રો એ દેશની,
 જે સ્વપ્નમાં જે વસ્તુની, ધૂણા કરે છે અને
 જાગૃતાવસ્થામાં તેની જ આગળ
 મસ્તકે ઝૂકાવે છે ! (૫)

ધ્યાનત વરસાવનો એ દેશ પર
 જે ટુકડાઓમાં વહેંચાયેલો છે
 અને જેનો દરેક ટુકડો પોતાને
 એક રાષ્ટ્ર માને છે ! (૭)

ધ્યાનત વરસાવનો એ રાષ્ટ્ર પર,
 જેના નેતાઓ શિયાળ જેવા ચાલે છે અને
 જેના ચિંતકો મહારી જેવા હુમ્મ્યા છે,
 જેની કલા વણુશંકર અને કદંગી
 નકલ માત્ર છે (૨)

ધ્યાનત વરસાવનો એ દેશ પર
 જે વિચારે છે તો ઘણું ઘણું
 પણ ધર્મ અને સંસ્કૃતિના નામે
 મૂડીમાં જેની પાસે છે મીંડું ! (૪)

હયા ખાત્રો એ દેશની,
 જેના સંત-મહાત્મા બહેરા અને મૂંગા છે.
 અને જેના મહા પુરુષ હજી
 પારણામાં ઝૂંઝી રહ્યાં છે ! (૬)

મૂળ : ખલિલ જિબ્રાન
 આવનુવાદ : ધી. જે. કાપડી.

મહાવીર જીન્યાર્થાણકે આંકે

આત્માવલંબનનો ઉત્કૃષ્ટ આદર્શ-પ્રભુમહાવીર

ભાનુમતી દલાલ

પ્રભુ મહાવીરનું જીવન એટલે પ્રયત્ન પુરુષાર્થ અને આત્માવલંબનનો ઉત્કૃષ્ટ આદર્શ. પ્રભુ મહાવીરે દીક્ષા લીધા પછી એમની સાડાબાર વર્ષની સાધના કાળમાં જેટલા કષ્ટો અને દુઃખોનો સામનો કર્યો એટલો બીજા કોઈ તીર્થંકર પરમાત્માએ પોતાના જીવનમાં કર્યો નહોતો. જંગલોમાં, અનાર્થભૂમિમાં, લાટ દેશમાં, અગ્નિ ગોવાળો, ભગવાડો વગેરે દ્વારા પ્રભુને અનેક રીતે કષ્ટોનો સામનો કરવો પડ્યો હતો. પ્રત્યેક અમિષ્ટ બળે એમને અસહ્ય યાતનાઓ આપી હતી. પ્રકૃતિના તાંડવ નૃત્યો પણ તેમણે અનુભવ્યા હતા. અને છતાં એ જ્ઞાતી સામે અડગતાથી અને નિશ્ચલતાથી ઉભા રહ્યા. માટે જ પ્રભુ મહાવીરના જીવન પ્રશંગો આપણા જ્ઞાતા જીવનમાં ઉતારવા માટે જ્ઞાનશાળા રૂપ છે. પ્રભુ મહાવીરના એકાદ પ્રશંગનું વિહંગવલોકન કરીએ.

પ્રભુ મહાવીરની સાધના પોતાના બળ અને આત્માવલંબનના ઉપર ચાલતી હતી. તેઓ પોતાના સાધના કાળમાં એક કરતા એક વધારે ને વધારે ભયંકર આપત્તિઓનો સામનો કરી રહ્યા હતા. ભયંકર તોફાનો અને ઝંઝાવાતો સામે તે પડકાર ફેંકતા હતા. એમની માનસિક સ્થિતિના કારણે ઉપજીતો ભયંકર હાડમારીઓ તેમના સાધનાના માર્ગને બરાબર રૂકાવટ નહોતી કરતી (એટલો એમનો આત્મિક ઉપયોગ જગત હતો.) આત્મજગતિ તથા માર્ગસહજ અનુકંપા અને સહિષ્ણુતાના સામર્થ્યથી તે આ સાધનાના પંથે આજળ વધતા હતા. જેનામાં આત્મશ્રદ્ધા અને સ્વાવલંબનનું બળ હોય તેને જગતનું કોઈ તરફ અવરોધક નથી બની શકતું. પ્રભુ મહાવીરે આવી કષ્ટમય આપત્તિઓમાં પોતાને ક્યાંકથી સહાયતા પ્રાપ્ત થાય એનો વિચાર સુધ્ધા કર્યો નથી. સ્વયં સહાયતા મગિવાની વાત તો બાજુએ રહી પણ ભક્તિભાવથી સેવામાં હાજર રહેનારા દેવોની વાત પણ તેમણે સાંભળી ન હતી. પ્રભુ મહાવીરનો સ્વાશ્રયીપણો અને સ્વયં શક્તિ મેળવવાનો આ એક આદર્શ પુરાવો છે.

એકવાર પ્રભુ મહાવીર ઉપર અગ્નિ લોકો અનેક કષ્ટો અને યાતનાઓ નાખી રહ્યા હતાં તે સંદ્રમહારાજ ન જેમ શક્યા એટલે તેઓ પ્રભુ પાસે આવી વિનમ્ર ભાવે બેસ્યા હો ભગવાન! જ્ઞાતી આપના સાધના માર્ગમાં તોફાનો, અંકરો અને અધર્મો આવશે આ અગ્નિ લોકો તો આપના માર્ગમાં આવા અસહ્ય, અને દુર્દમ્ય વિદ્વેનો નાખ્યા જ કરશે. અને આપતો મૌન પ્રાધારી છે એમને ખબર નથી કે આપ કોણ છો? આપ શેના માટે આવા કષ્ટો સહન કરી રહ્યા છો? માટે હે પ્રભુ આપ અગ્નિ આપો! “આ સેવક આપની સેવામાં હાજર રહેવા તૈયાર છે માનવી, દેવી કે પાશ્વરી કોઈપણ ઉપજીતોની છાયા પણ આપના પર નહી પડવા દઉં અને આપ શાંતિ અને સમાધિથી બધી સાધના કરી શકશે. અગ્નિ લોકો આપને ચોર કહી ચોરીનો આરોપ ચઢાવી આપને ભયંકર ત્રાસ પણ આપશે તેથી પ્રભુ મારાથી આ કેમ સહન થશે?”

પ્રભુ મહાવીરે ચૌ તોડી પોતાની મધુર ભાષાથી સમજાવ્યું ‘હા, મારી સેવાના અર્થે તું મારી રક્ષા કરીશ પણ એક વાત તું બૂલી જાય છે. અનતકાળથી ચાલ્યુ આવતું એક મહાન સત્ય તને સમજતું. કેઈપણ આત્મસાધક આ વૈભવોના જહાઝે જીવનના મહાન આદર્શો પાર પાડી નથી શકતો અગર બીજાના સહારે જીવનના પથ ઉપર દોટ નથી મૂરી શકતો. બીજાના બળ ઉપર કોઈપણ સાધક આત્માના પ્રકાશને પામી નથી શકતો. એ જ રીતે હું પણ સાધક છું. પોતાના આત્માની ઉન્નતિ અર્થે અન્યનું અવલેખન શા માટે? એવી નિર્બલતા દર્શાવે તો એ સાચો સાધક આત્મા ન બન્યા, શિક્ષિના માર્ગે મનુષ્યે પોતાની આત્મજ્યોતિ અને શક્તિથી આજળ વધવું પડે. અને એમાં જે આનંદ છે તેની અજાણ આવા ઉપજીતો અને યાતનાઓનું કંઈ મૂલ્ય નથી. આ તો બધી શરીર પરની આપત્તિઓ છે. દેહનો ધમ દેહ જગતે આત્મા તો અનંત અને અવિનાશી છે એના પર એની કોઈ છાયા નથી પડતી.

મારા માર્ગના કણે કે ઉપજીને મારા પુરુષાર્થ વડે મારેજ દૂર કરવાના છે. આવા જીવન સંઘર્ષો સામે મારેજ લડવાનું છે. જે કોઈ કષ્ટ આવે તો ભલે આવે, કેમપણ મરણાંત આપત્તિ આવે. તો ભલે આવે આ બધા સંકટોને હસતે સુખડે સામનો કરતા કરતા હું મારું આત્મજ્ઞાન ગાતો રહીશ અને તેઓને હાસ્યથી વધવીશ. આ કણે, આ તોફાનો, આપત્તિઓ કે ઉપજીને તો મરી તેજસ્વી આત્મિક સાધના અગળ શું વિચારતો છું ? શરીર અને ઇન્દ્રિયો છે ત્યાં સુધીજ આ દેહ છે જ્યારે આ શરીર માટીના પીંડ સાથે મળી જશે ત્યારે મારા આત્મા સુધી કોઈજ પહોંચવાનું નથી. શરીર જડ છે. એ જડ સાથે જેને ગમે તેટલા કણે આપવા હોયતો ભલે આપે ! મને તેની કોઈ અસર નથી. કણેરૂપી અગિતજ્વાલામાં પડીને મારા આત્મા સુધી જેવો શુદ્ધ નિર્માળ બની જશે.

ઇન્દ્ર મહારાજએ કહ્યું પ્રભુ આપની વાત સ્તુત્ય છે પણ મારું મન આપને આટલું કષ્ટ પડે તે જોવા કેમ તૈયાર થાય ? જોકે આપ દુર્ગળ નથી આપ કણેથી ગમરાતા નથી. આપને સહાયતાની કોઈ જરૂર નથી. એ બરાબર મારી તીવ્ર ઇચ્છા છે કે આપની સેવામાં રહી આપને કોઈ કષ્ટ પડતા ન હોય. આ રીતે આપના તરફના કર્તવ્યથી મારા હૃદયમાં આપનું કંઈ નથી કરી શકતો એ હર્ષ તો દૂર થશે. તેમણે ફરી ફરી પ્રભુને વિનમ્ર સ્વરે વિનંતી કરી.

પ્રભુએ કહ્યું, “હે દેવેન્દ્ર તારી વાત તારી દૃષ્ટિએ સાચી છે. પરંતુ આ તો એક પ્રકારની ગુલામી થઇ. કોઈપણ જાતની ગુલામીનો મારી પ્રકૃતિ સાથે મેળ નહિ જામે. હું આનાથી તદ્દત નિરાજો છું અને આ સંસારને છોડવા મેં દૃઢ સંકલ્પ કર્યો છે. સાધકની સાધના પોતાની શક્તિ તથા આત્મજ્ઞાન ઉપર આધાર રાખે છે. કોઈપણ આત્મવીર ઇન્દ્ર, મહેન્દ્ર અથવા ચક્રવર્તીના બળ ઉપર સિદ્ધિ પ્રાપ્ત નથી કરી શકતો,

વર્તમાનમાં પણ નહિ કરી શકે અને ભવિષ્યમાં પણ નહિ કરી શકશે. આ જ્ઞાતાત્મ સત્ય છે. સહાયતા અને સાધના બંને પરસ્પર વિરોધી છે. માટે હે ઇન્દ્ર ! તું કોઈ ચિન્તા ન કર, અને મને મારા સાધનાના માર્ગે જવા દે.”

પ્રભુ મહાવીરની આવી પ્રભાવપૂર્ણ અને હૃદયસ્પર્શી વાણી સાંભળી ઇન્દ્ર મહારાજ રાખ્ધ થઈ બચા. સાધનાનો માર્ગ તેમને એ ક્ષણે પૂર્ણપણે સમજાયો. પ્રભુ મહાવીરની નીડરતા, તેમનું અભયપણ. તેમની સમતા, તેમનું અખંડ મનોબળ જોઇ પ્રભુ મહાવીરના ચરણોમાં ઝૂકીને તે બોલ્યા, “હે નાથ ! સેવકના અપરાધને ક્ષમા કરો ! મારી આંખો ઉપર જે અજ્ઞાનતાના પડો લેતા તે આજે દૂર થયા છે. આપને હું શુદ્ધ અને સાચા સ્વરૂપમાં ન સમજી શક્યો તે મારી અજ્ઞાનતા છે” આજે આત્મદર્શનનું સત્યું સ્વરૂપ નિહાળ્યું.

પ્રભુ મહાવીર અને ઇન્દ્ર મહારાજની વાતચીતના પ્રસંગ ઉપરથી ફક્તિ થાય છે કે પ્રભુ કેવા દૃઢ મનોબળવાળા અને પોતાના આત્માની તાકાત ઉપર કેટલા સુરતાક હતા ! જે છે એ બધું આપણા મન ઉપર છે. મનમાં એકવાર નિશ્ચય કરી કામ કરાવે તો તે પાર પડેજ છે. પ્રભુ મહાવીર પોતાના સ્વાવલંબનના જોર ઉપર જીવન સંઘર્ષો સામે ઝંખમતા બચા. પોતાનીજ આત્મશક્તિ પર મનુષ્ય નિર્ભર રહે તો તેને કોઈના પર દ્રેષ કે રોષ આવેજ નહિ. પોતાના સુખદુઃખની જવાબદારી મનુષ્ય પોતાજ સ્વીકારી લે તો તેને જાગૃત સામે ફરીયાદ કરવાનું કોઈ કારણ ન રહે. આત્માશિશુષ્ય થવા માટે આ એક સચોટ દર્શાન છે.

આ ચૈત્ર સુડી તેરશના દિવસે પ્રભુ મહાવીરનું જન્મકલ્યાણુક છે. તે દિવસે તેમના આ પ્રસંગને વાંચી આપણા જીવનમાં થેડે ધણે અંશે પણ ઉતારી સ્વાશ્રવી બનવા કટીપદ્ધતિ થઇએ અને જોમને વંદન કરી વિરમીએ.

પ્રિયદર્શના

લેખક : શ્રી મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા-મુંબઈ

દીક્ષા લીધા બાદ તેર વર્ષ પછી ભગવાન મહાવીર પોતાની જન્મભૂમિ ક્ષત્રિયકુંડમાં પધાર્યા ત્યારે, ભગવાનની પુત્રી પ્રિયદર્શના અને તેના પતિ જમાલિએ વડીલોની સંમતિ પૂર્વક ભગવાન મહાવીર પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી, ત્યાગ-તપ સંયમ ધર્મનો સ્વીકાર કર્યો. પ્રિયદર્શનાની દીક્ષા વખતે તેની સાથે એક હજાર સ્ત્રીઓએ પણ દીક્ષા લીધી હતી અને તે ચંદનબાળા સાથે વિચરવા લાગી.

જમાલિ નિરંતર ભગવાન સાથે વિચરતો અને તેમણે અનુક્રમે અગિયાર અંગોનું અધ્યયન સમાપ્ત કર્યું. ભગવાને જમાલિને પાંચસો ક્ષત્રિય સુનિઓનો આચાર્ય બનાવ્યો અને જમાલિએ તપશ્ચર્યા તેમજ દેહદમન શરૂ કર્યા. જમાલિ ભગવાનની સાથે જ રહેતો હતો. થોડા સમય બાદ તેણે એક વખત ભગવાન પાસે આવીને કહ્યું: 'ભગવંત! હું આપની અનુમતિથી પાંચસો સાધુઓની સાથે દેશ વિદેશમાં વિહાર કરવા ઇચ્છું છું.'

ભગવાનને જમાલિની યોગ્યતા વિષે હજી ખાતરી ન હોવાથી અથવા ભવિતવ્યતાના ભણકારા તે સાંભળી શક્યા હોય તે કારણે, જમાલિને કશે ઉત્તર ન આપતાં મૌન બળવ્યું. જમાલિએ બીજી અને ત્રીજી વાર પણ આવી જ વાત કરી, છતાં ભગવાને તો મૌન જ બળવ્યું. ભગવાનના આવા મૌનને અનુમતિ માની લઈ જમાલિ તો પોતાના પાંચસો સાધુઓ સાથે અન્ય પ્રદેશમાં ચાલી નીકળ્યો. વિધિની વિચિત્રતા તો એ હતી, કે ભગવાનની જ પુત્રી પ્રિયદર્શના પોતે પણ પોતાની હજાર સાધ્વીઓ સાથે જમાલિની પાછળ પાછળ ચાલી નીકળી. સંસારના સંબંધો પોકળ અને ક્ષણભંશુર છે એ સાચું હોવા છતાં, રાગદ્વેષથી મુક્ત થઈ જવા ઇચ્છતાં, સંસારને છોડી જતાં શ્રી પુરુષોમાંથી પણ રાગદ્વેષનો સહંતર નાશ થવો

એ તો ભારે કઠિન છે. એવું ન હોત તો પ્રિયદર્શના ભગવાનના સંઘમાંથી છૂટી પડી, ભગવાનની સંમતિ મેળવ્યા વગર અલગ થનાર જમાલિને અનુસરી ન હોત.

જમાલિનું તપ ઉઝ હટું અને તેનું જ્ઞાન પણ અસાધારણ કોટિનું હતું. પણ મહિરાના નશાની માફક જ્ઞાનનો પણ કોઈ કોઈને પ્રસંગે નશો ચડી આવતો હોય છે. ચ્યૂલીભદ્રને એવો નશો ચડેલો અને જ્ઞાનના બળવડે સિંહ સ્વરૂપ ધારણ કરી પોતાની સાધ્વી બહેનોને દિગ્મૂઠ કરી દીધી હતી. પણ ભદ્રબાહુ સ્વામીએ તે પ્રસંગ બન્યા પછી તેને વધુ વાચના માટે અયોગ્ય માન્યા હતા. જમાલિને પણ કાંઈક આવા પ્રકારનો જ નશો ચડ્યો હતો. અધિકાર વિના માત્ર અનુકરણ ખાતર કરવામાં આવેલા તપથી માનવી શાંત બનવાને બદલે ઉઝ અને અભિમાની બની જતો હોય છે.

એક વખત જમાલિને પિત્ત જ્વરનો વ્યાધિ ઉત્પન્ન થઈ આવ્યો. વેદનાથી પીડિત થઈ તેણે તેના શિષ્યોને શય્યા પથરવા માટે કહ્યું. એકાદ ક્ષણ પછી શિષ્યોને પાછું પૂછ્યું: 'મારી શય્યા તૈયાર થઈ ગઈને!' શિષ્યોએ જવાબ આપ્યો: 'શુરુદેવ! શય્યા તૈયાર થઈ રહી છે.' શિષ્યોનો આવો જવાબ સાંભળી જમાલિના મગજની કમાન છટકી. તેણે ઉઝ બની જઈ શિષ્યોને કહ્યું: મહાવીર કહે છે કે ક્રિયા કરવા લાગી એટલે તે (અલગત ભ. મહાવીરની આ વાત કમ બંધનની દૃષ્ટિએ છે) કરાઈ ચૂકી, એમ માનવું જોઈએ. વચમાં કોઈ વિઘ્ન આવે અને ક્રિયા પૂરી ન થાય તો પણ ક્રિયા કરવાના સંકલ્પના કારણે ક્રિયા કરનાર માટે તો તે કરાઈ ચૂકી ગણાય. પરંતુ મહાવીરનો આ સિદ્ધાંત જો સાચો હોત તો શય્યા પથરાવા લાગી તેજ વખતે પથરાઈ ચૂકી હોત. પણ હું તો નજરે

નેહ છું કે શબ્દો પથરાયેલી નથી. મહાવીર કેવળજ્ઞાની નથી અને તે સર્વજ્ઞ પણ નથી પણ તેમનાથી વધુ જ્ઞાની તો હું છું, મટે હું જ સાચો સર્વજ્ઞ છું. જમાલિની આરી બેહુરી વાતના કારણે તેના કેટલાએ શિષ્યો ભગવાન મહાવીર પાસે પાછા ચાલી ગયા. જમાલિ પછી સ્વચ્છંદી બની પોતાની જાતને સર્વજ્ઞ મનાવતો દેશ વિદેશ વિચરવા લાગ્યો.

પ્રિયદર્શનાશ્રી એક વખત તેની એક હબર સાધ્વીઓ સાથે શ્રાવસ્તી નગરીમાં ઢંક નામના સમૃદ્ધિમાન કુંભારની શાળામાં ઉતર્યા હતાં. શોગાનુયોગે જમાલિ પણ તે વખતે શ્રાવસ્તીમાં પોતાના શિષ્યો સાથે આવીને રહ્યો હતો. ઢંક, ભગવાન મહાવીરનો અનન્ય ભક્ત હતો. ભગવાનની પુત્રી પ્રિયદર્શનાને જમાલિને અનુસરતી જોઈ ઢંકને ભારે દુઃખ થયું અને કોઈ પણ રીતે પ્રિયદર્શનાને ભગવાનનો સિદ્ધાંત સમજાવવા એક ચુકિત પણ થી કાઢી.

ગોચરી અર્થે પ્રિયદર્શના જ્યારે ઢંકના નિવાસસ્થાને ગયા ત્યારે ઢંકે અગ્નિને એક તણખો ધરાદાપૂર્વક તેના વસ્ત્ર પર નાખ્યો. વસ્ત્રને બળતું જોઈ, પ્રિયદર્શનાએ કહ્યું: ‘અરે, ઢંક! તારા પ્રમાદથી મારું વસ્ત્ર સળગી ગયું.’ ઢંકે તરતજ જવાબ આપતાં કહ્યું: ‘સાધ્વીજી! આપતો જૂઠું

ખોલી રહ્યાં છો બળતું હોય એને બળી ગયું કહેવું એ તો ભગવાન મહાવીરનો સિદ્ધાંત છે. તમે તો જમાલિને અનુસરનાર સાધ્વીજી છો, અને તેના સિદ્ધાંત મુજબ તો વસ્ત્ર બળી જાય, ત્યારે જ તે બળ્યું કહેવાય. પરંતુ આપના અત્યારના પ્રત્યક્ષ અનુભવ અને વાણી પરથી તો ભગવાન મહાવીરનું કથન સત્ય દેખાઈ આવે છે.’

પ્રિયદર્શનાશ્રીજીને સત્ય સમજાઈ ગયું. ભગવાન મહાવીરને છોડી જમાલિને અનુસરવામાં પોતે કેવી ભૂલ કરી છે તેનું તેને જ્ઞાન થઈ ગયું. જમ લિને અનુસરવું છોડી, પોતાની સાધ્વીઓ સાથે તે ભગવાન પાસે પાછી ફરી અને પોતાથી થયેલાં દોષનું પ્રાયશ્ચિત્ત લઈ શુદ્ધ થઈ.

બીજ સુંદર અને સરસ હોય પણ તેને જ્યાં વાવવામાં આવે તે ભૂમિ દોષિન હોય તો, એ બીજમાંથી સુંદર, મધુરા ફળો પ્રાપ્ત થઈ શકતાં નથી. આ રીતે જાતિ-કુળ-બળ-રૂપ-તપ રિદ્ધિસિદ્ધિ-વિદ્યા-લાભ બધાં ઉત્તમ સાધનો હોવા છતાં, એને ધારણ કરનાર પાત્ર જો અયોગ્ય-કુપાત્ર હોય તો એવું પાત્ર તે જીરવી શકતું નથી. જ્ઞાન અને તપનું જમાલિને અજીણું થયું તેમ અજીણું થઈ જાય છે, પચવું મુશ્કેલ બની જાય છે.

આત્મશાંતિનો ઉપાય

જે દ્રવ્યનું જે ક્ષેત્રમાં જે કાળે જે ભાવમાં કર્મના ઉદ્ભવ અનુસાર પર્યાયમાં પરિણમન થવાનું હશે તે શરો. એટલે જામતાભાવે વેદી લઈ દર્પ-શોક-રાગ દ્રેષ-અંકરૂપ-વિકરૂપથી મુક્ત થઈ આજના દિવસમાં આનંદથી પ્રવેશ કરવો-પ્રેમથી પ્રકાશ કરવો-શાંતિથી પૂર્ણ કરવો. એ જ એક આત્મ શાંતિનો આ કળીશાળા ઉપાય છે.

બધકાબનો શોચ ન કરવો,
આવતી કાલની ચિંતા ન કરવી.

હૈં શાંતિ:

—અમર આત્મ ચિંતન

મહાવીર જન્મકલ્યાણક અંક

૪૭

જૈન દર્શન, ધર્મ અને યોગ-અધ્યાત્મતા વિષયનું
શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયનું નવું પ્રકાશન
શ્રી મોતીચંદ કાપડિયા અંધમાળા, અંધાંક-૫

શ્રી આનંદધન-ચોવીસી

યોગીરાજ શ્રી આનંદધનજીકૃત મૂળ સ્તવનો, શ્રી જ્ઞાનવિમળસૂરિકૃત
ટખાનો સાર, પાઠાંતરો, શબ્દાર્થો અને સર્વસ્તર વિવેચન સાથે
પહેલ્લી આવૃત્તિ

વિવેચનકાર : સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા

અંપાદક : શ્રી રતિલાલ દીપચંદ દેસાઈ

કાઉન ૮ પેજ સાઈઝ; પૃષ્ઠ સંખ્યા ૫૪૦; કિંમત આઠ રૂપિયા

લખ્યા વખતથી અપ્રાપ્ય અન્ય ફરી પ્રગટ થયો છે

પંદરમી સદીના વિદ્વાન પ્રભાવક

આચાર્ય શ્રી મુનિમુંદરસૂરિવિરચિત

આત્મસાધનામાં ખૂબ ઉપકારક થાય એવો ધર્મગ્રન્થ

અધ્યાત્મકલ્પદ્રુમ

[મૂળ, અર્થ તથા સરળ વિવેચન સથે]

વિવેચક : સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયા

છઠ્ઠી આવૃત્તિ; કિંમત આઠ રૂપિયા; ૩૫૨ કાઉન ૮ પેજ; પૃ. ૪૭૦

ઉપરોક્ત દરેક પ્રકાશન સ્વચ્છેને સંસ્થાના મુખ્ય કાર્યાલયેથી

છ રૂપિયામાં મળશે.

પ્રકાશક

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬

પ્રાપ્તિસ્થાનો

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, ઓગસ્ટ ક્રાંતિ માર્ગ, મુંબઈ-૩૬

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, પાલડી બસ સ્ટેન્ડ સામે, અમદાવાદ-૬

શ્રી મેઘરાજ જૈન પુસ્તક ભંડાર, ગોડીજી ચાલ, પાંચધુની, મુંબઈ-૨

ગૂર્જર અંધરત્ન કાર્યાલય, ગાંધી માર્ગ, કુતારા સામે, અમદાવાદ-૧

શ્રી સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર, હાથીખાના, રતનપેળ, અમદાવાદ-૧

વીરચરિત્ર અંગેની આગમિક સામગ્રી

આપણા આ દેશમાં- ભારતવર્ષમાં ચાલુ ‘હુણ્ડ’ અવસર્પિણીમાં ઋષભદેવાદિ ચોવીસ તીર્થકરો થઈ ગયા છે. એમનાં ચરિત્રો સ્વતંત્ર તેમજ આનુષંગિક એમ ઉભય સ્વરૂપે આલેખાયાં છે. ઉપર્યુક્ત ૨૪ તીર્થકરો પૈકી એકેનું સ્વતંત્ર અને સંપૂર્ણ ચરિત્ર ઉપલબ્ધ આગમોમાં તો નથી. આમ હોઈ મેરુ-વિજયગણિકૃત “ચતુર્વિંશતિજિનાનન્દસ્તુતિ” ના મારા સ્પષ્ટીકરણમાં મેં ચોવીસે તીર્થકરોનાં સ્વતંત્ર ચરિત્રોની સંક્ષિપ્ત નોંધ સને ૧૬૨૭માં લીધી હતી. એમાં પૃ. ૬૬માં મેં નેમિચન્દ્રે ખાર હજાર શ્લોકપ્રમાણ ચરિત્ર રચ્યાનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. જ્યારે જિનરત્ન કોશ (વિ ૧, પૃ. ૭) માં તો આ ચરિત્ર કે જેનું અપર નામ એમાં ‘પૂજાષ્ટક’ દર્શાવાયું છે તે ૧૮૦૦ શ્લોક જેવડું અને ૧૨૦૦ ગાથામાં રચાયોનો ઉલ્લેખ, એવી રીતે પૃ. ૧૦૬માં માણિક્યચન્દ્રે પ્રાકૃતમાં રચ્યાનો મેં નિર્દેશ કર્યો છે. જ્યારે જિ. ૨, કો. (પૃ. ૩૮૦)માં સંસ્કૃતમાં હોવાની નોંધ છે. ઋષભદેવાદનાં ચરિત્રોની ઉપર્યુક્ત નોંધ લેતી વેળા શ્રમણ ભગવાન મહાવીરસ્વામીનાં ચરિત્રોને નિર્દેષ કરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો. આથી મેં આગમોદ્ધારકને મહાવીરસ્વામી સંબંધી આગમિક સામગ્રી સૂચવવા વિનંતિ કરી અને એમણે એ સાનંદ સ્વીકારી મને ઉપકૃત કર્યો. એ સામગ્રીની તેમજ અનાગમિક સામગ્રી કે જેમાં સંસ્કૃત, પ્રાકૃત, ગુજરાતી, અંગ્રેજી અને ફ્રેન્ચ ભાષાઓમાં જે વીરચરિત્રો અને મહાવીરસ્વામી સાથે સંબંધ ધરાવતી કેટલીક પ્રાસંગિક રચનાઓ છે તેની એક કામચલાઉ સૂચી મેં પૂર્વોક્ત સ્પષ્ટીકરણ (પૃ. ૧૬૪-૧૬૫)માં લીધી, એમાંની આગમિક સામગ્રી હું નીચે મુજબ સુધારાવધારા સાથે રજૂ કરું છું અને એમાં જે ન્યૂનતા જણાય તે સૂચવવા સહૃદય સાક્ષરોને સાદર વિનવું છું કે જેથી આ કાર્ય પરિપૂર્ણ બને :-

(લે. પ્રો. હીરાલાલ ર. કાપડિયા એમ. એ.)

૧ આચાર (સુચ. ૧, અ. ૬). આ ‘ઉપધાન-શ્રુત’ નામનું પ્રથમ શ્રુતસ્કન્ધનું નવમું અધ્યયન છે. એ મહાવીરસ્વામીની ઉપસર્ગવાળી તપશ્ચર્યાઓ ઉપર મહત્તરનો પ્રકાશ પાડે છે. એમાં જે છઠ્ઠી માંડીને દ્વાદશ (દ્વાદશભક્ત)નો ઉલ્લેખ છે. તે પ્રચલિત મંતવ્ય કે જેની નોંધ મેં સ્તુતિચતુર્વિંશ-તિકાના સ્પષ્ટીકરણ (પૃ. ૨૮૬)માં આપી છે તેની સાથે સરખાવવા જેવી છે. આ અધ્યયન એના ગુજરાતી અને અંગ્રેજી ભાવાનુવાદ સહિત પ્રકાશિત કરાવું એમજો. આ અધ્યયનનો સંક્ષિપ્ત સાર મેં “આગમોનું દિગ્દર્શન” (પૃ. ૪૬-૪૭)માં આપ્યો છે.

૧ આચાર, (સુવ. ૨, ચૂલા. ૩) આ ‘ભાવના’ નામની ચૂલા છે. એમાં મહાવીરસ્વામીના જીવન વૃત્તાન્તને લગતી કેટલીક વિગતો છે. જુઓ આં દિ. (પૃ. ૪૮-૪૯).

૨ સૂચક (સુચ. ૧, અ. ૬). આનું નામ ‘મહાવીરસ્તુતિ’ છે. એની સંક્ષિપ્ત રૂપરેખા મેં આં દિ. (પૃ. ૧૨)માં આલેખી છે. આ અધ્યયન તેમજ એનો ગુજરાતીમાં ભાવાનુવાદ મેં “જ્ઞાતપુત્ર શ્રમણ ભગવાન મહાવીર” (પૃ. ૨૨૬-૨૪૦)માં આપ્યો છે. આ બંને તેમજ એનો અંગ્રેજી અનુવાદ પ્રચારાર્થે ઉપયોગી છે કેમકે એ મહાવીરસ્વામીનાં જ્ઞાન, શીલ અને તપનો વિવિધ ઉપમાઓ દ્વારા બોધ કરાવે છે.

૩ ઠાણ : આના સૂત્ર ૬૨૧માં મહાવીરસ્વામી પાસે દીક્ષા લેનારા આઠ નૃપતિઓનાં નામો છે. આ આગમના દસમાં સ્થાનકમાં ૧૦ સ્વપ્નોનો નિર્દેશ છે. આ તેમજ સમવાય એ સંખ્યાપ્રધાન ગ્રંથો છે. દ્વારારામે ‘વસ્તુવૃન્દદીપિકા’ નામની પદ્યાત્મક કૃતિ દ્વારા ૧ થી ૧૦૮ સુધીની વસ્તુઓના સમૂહમાં માહિતી કોશ પૂરો પાડ્યો છે.

૪. સમવાય : આના એક કરોડમાં સમવાયમાં

મહાવીરસ્વામીના તીર્થ"કર તરીકેના ભવથી છઠ્ઠા 'પેટિદલ' ભવમાંના એક કરોડ વર્ષ જેટલા શ્રમણ પર્યાયનો ઉલ્લેખ છે. મુનિશ્રી કન્હેયાલાલ 'કમલ' દ્વારા સંપાદિત સમવાયોગના પરિશિષ્ટ (પૃ.૬-૧૭) માં મહાવીરસ્વામીના મુખ્યત્વે બાદ્ય જીવનને લગતી બીનાઓ દર્શાવાઈ છે. જ્યારે આ પૂર્વે મેં આં દિં ૧૫. ૭૮, માં મહાવીરસ્વામી સાથે સંબંધ ધરાવનારી કેટલીક હકીકતોને લગતાં સૂત્રોના અંક વગેરેનો નિર્દેશ કર્યો છે.

૫ વિવાહપણ્ણતિ : આ જાતજાતના પ્રશ્નો અને એના ઉત્તરોનો ભંડાર છે. એમાં પ્રશ્નોના વિષય દીક વર્ગીકરણનું કાર્ય હાથ ધરાવું જોઈએ. એટલું સૂચવતો આ મહાકાવ્ય આગમમાં મહાવીરસ્વામી સાથે એક યા બીજી રીતે સંબંધ નિમ્નલિખિત વ્યક્તિઓનો નિર્દેશ છે: તેનો હું ઉલ્લેખ કરું છું.

(૧) અતિ મુક્તક (કુમારશ્રમણ). (૨) ઇશાન ઇન્દ્ર (પૂર્વ ભવનો તામલી તાપસ (૩૨ નાટકોનો ચોજક). (૩) ઉદાયન (રાજર્ષિ) (૪) ઋષભદેવ (દેવાનન્દાના પતિ, પ્રાદ્યણ બંને દીક્ષિત) (૫) કાલોદાયી (અન્ય તીર્થક) (દીક્ષિત) (૬) ગંગદત્ત દેવ (૩૨ નાટકોનો ચોજક) (૭) ગાંગેય (દીક્ષિત). (૮) ગોશાલક (મહાવીરસ્વામીની છદ્મયસ્થાવરસ્થામાં એમના શિષ્યા. (૯) ચમર (અસુરેન્દ્ર). (૧૦) જમાલિ (નિહૂનવ). (૧૧) જયંતી (રાજકુમારી, દીક્ષિત). (૧૨) દેવાનન્દા (મહાવીરસ્વામીના માતા). (૧૩) ઋદુક (શ્રાવક). (૧૪) શેષ (પૂર્વ ભવનો મહાબલ નામનો રાજકુમાર (દીક્ષિત). (૧૫) શિવ (દિશા પ્રોક્ષક તાપસ, વિભંગજ્ઞની અને રાજર્ષિ) (૧૬) મુદથાન (શ્રેષ્ઠી, દીક્ષિત) (૧૭) સોમિલ (પ્રાદ્યણ, શ્રાવક). (૧૮) સ્કન્દક પરિવ્રાજક દીક્ષિત).

આ અઠારે વ્યક્તિઓનો પરિચય શ્રી ભગવતી-સાર (પૃ. ૧૭૧-૨૭૩)માં આપાયો છે મારો લેખ નામે "સ્કન્દક પરિવ્રાજક અને (સં) મહાવીર-સ્વામી "જૈન (વ. ૭૦, અ. ૧૪-૧૫; તા. ૧૪-૪-૬૩)માં છપાયો છે. ગોશાલકની જીવન રેખા મેં વીરભક્તામર (શ્લોક. ૩)ના સ્પષ્ટીકરણ

(પૃ. ૭૭-૭૯)માં આલેખી છે.

ગાંગેએ 'પ્રવેશનક' અંગે મહાવીરસ્વામીને પ્રશ્નો પૂછ્યા હતા. એ પ્રવેશનકનું ગણિત શ્રી ભગવતીસાર (પૃ. ૬૫૧-૬૫૭)માં આપાયું છે, પ્રસ્તારરત્નાવલીમાં રત્નચન્દ્રે ગાંગેયભંગ વિશે નિરૂપણ કર્યું છે એમ સ્કુરે છે.

૬. નાયાધર્મકહા : આના પ્રથમ શ્રુતસ્કંધમાં મેઘકુમાર (ઉત્કલપ્ત) ચંદ્રક વગેરેનો અધિકાર છે.

૭. ઉવાસગદસા : આના પહેલા અધ્યયનમાં આનન્દ શ્રાવકના અવધિજ્ઞાન અંગેની વાત નીકળતાં આનન્દની વાતને ગૌતમસ્વામીએ ખોટી કહી જ્યારે મહાવીરસ્વામીએ સાચી કહી એ બીના વર્ણવાઈ છે બીજા અધ્યયનમાં કામદેવે દેવકૃત ઉપસર્ગો કર્યા તે સહન કર્યા તેની મહાવીરસ્વામીએ પ્રશંસા કરી છે. સાતમા અધ્યયનમાં ગોશાલકે મહાવીર-સ્વામીને મહાપ્રાદ્યણ, મહાગોપ, મહાસાધર્વાહ, મહાધર્મકથી, મહાનિયમિક અને મહાવાદી કહ્યાનો અને ગોશાલકે જેનાં કરેલા સ્પષ્ટીકરણનો ઉલ્લેખ છે. આ સંબંધમાં કેટલીક વિશેષ માહિતી પૂર્વક મહાપ્રાદ્યણ ઇત્યાદિ સંબંધી ચિત્રોની નેધ મેં જાત. વીર (પૃ. ૧૮૧-૧૮૩)માં આપી છે.

૮. અન્તગડસા : આ અંગમાંથી ખાસ નોંધવા જેવી કોઈ ખાબત જણાતી નથી.

૯. અણુતરોપવાધ્ય : આના ત્રીજા વર્ગમાં ધન્ય મુનિની તપશ્ચર્યાની મહાવીરસ્વામીએ શ્રેષ્ઠિક આગળ પ્રશંસા કર્યાનો ઉલ્લેખ છે.

૧૦. પણ્ણવાગરણુ : પ્રસ્તુત લેખ પૂરતી આમાં કોઈ ખાસ વિગત જણાતી નથી.

૧૧. વિભાગમુય : આના દ્વિતીય શ્રુતસ્કંધમાં સુબાહુ રાજકુમારે મહાવીરસ્વામીનો ઉપદેશ સાંભળી દીક્ષા લીધાનો નિર્દેશ છે.

૧૨. ઝોયવાધ્ય : આ ઉપાંગમાં મહાવીર-સ્વામીનું સમવચ્ચરણ, શ્રેષ્ઠિક નૃપતિની રાજધાની ચંપામાં ધયાની વાત જાણી એમને વંદન કરવા માટે કેલ્હિકે કરેલી જાતજાતની ભવ્ય તૈયારીઓ, તેમજ એનું સમવચ્ચરણમાં મહાવીરસ્વામીનો ઉપ-

દેશનું શ્રવણ કરવું એ બાબતો રજૂ કરાઈ છે. અહીં એ ઉમેરીશ કે વીર વંદનાથે જવા માટે અનુપમ તૈયારી દશાણ્વલદ્રે પણ કરી હતી.

૧૩. રાયપસેણુર્ગજ : આમાં સૂર્યાભદ્રે વેનાટક રજૂ કરવામહાવીરસ્વામીની અનુજ્ઞાસંમતિ ત્રણ ત્રણવાર માંગી છતાં મહાવીરસ્વામી મૌન રહ્યા. એણે બત્રીસ નાટકો લખ્યાં. ઉલ્લેખ છે.

૧૪ નિરયાવલિયામાં શ્રેણિક વિષે મહાવીર-સ્વામીએ વિવિધ માહિતી આપ્યાનો નિર્દેશ છે.

૧૫. પુરુષિયા આના ત્રીજા અધ્યયનમાં શુકના સોમિલ તરીકેના પૂર્વજવનો વૃત્તાન્ત મહાવીર-સ્વામીએ કહ્યાનો ઉલ્લેખ છે. આ સમગ્ર વૃત્તાન્ત મે આ. ૬૦ (પૃ. ૧૩૮-૧૩૯)માં આપ્યો છે.

૧૬. મહાનિસીહ : આનું ત્રીજું અધ્યયન નોંધપાત્ર છે. આ છેદસૂત્રમાં મહાવીરસ્વામીએ ‘મેરૂ’પર્વતને ક’પાળ્યાનો ઉલ્લેખ છે. આ છેદ-સૂત્રનો ગુજરાતીમાં અનુવાદ શ્રી હેમસાગરસૂરિજીએ કર્યો છે. એને અંગે મે’ લખેલી ઉપક્રમણિકા એમની પાસે છે. એ અપ્રકાશિત છે.

૧૭. દસાસુયકખંધ. આનું આઠમું અધ્યયન પદ્મજેસવણકપ્પ (કલ્પસૂત્ર) મહાવીરસ્વામી સંખંધી વિવિધ માહિતી પૂરી પાડે છે, આ છેદસૂત્ર (અ. ૧૦)ની ચુલ્લિમાં શ્રેણિક અને ચેલ્લણાનાં અદ્ભૂત રૂપ બેઠાં સાધવીઓએ અને સાધુઓને નિદાન (નિયાણું) કર્યાનો ઉલ્લેખ છે.

૧૮. ઉત્તરજયણ. આના છઠ્ઠા અધ્યયન (શ્લોક. ૧૮) માં મહાવીરસ્વામીનો ‘વેસાલિય’ (વૈશાલિક) તરીકે ઉલ્લેખ છે. સૂયગડ (૧, ૨, ૩, ૩૨)માં પણ તેમ છે. વિયાહનમાં પણ છે એમ પા. ૦ સ. ૦ જોતાં જણાય છે.

મહાવીરસ્વામીએ નિર્વાણ સમયે ઉત્તર ૦ નાં ૩૬ અધ્યયનો કહ્યાં હતાં. જુઓ ઉત્તર ૦ની નિજ્જુતિ (પત્ર ૩) તેમજ એની પાંચ ટીકા (પત્ર ૩ અને ૭૧૨).

૧૯. આવસ્સયની નિજ્જુતિ. આની ગા. ૧૪૫-૧૪૬માં મહાવીરસ્વામીને સમ્યક્ત્વની

પ્રાપ્તિનો અને એમના મરીચિ તરીકેના ભાવનો, ગા. ૧૮૨-૧૮૩માં એમણે કરેલા વિશતિસ્થાનક તપનો, ગા. ૨૦૬-૩૧૩માં અન્ય ન્ય હકીકતોનો, ગા. ૩૨૩-૩૩૦ એમણે કરેલાં પારણાનો, ગા. ૩૪૭-૩૭૧માં મરીચિ તરીકેની વિશેષતાઓનો, ગા. ૫૦૨ ૧૧૧ સંગમે કરેલા ઉપસર્ગનો અને ગા. ૩૭૬-૩૯૦માં તીર્થંકરોના નામ અને વર્ણનો ઉલ્લેખ છે. આ નિજ્જુતિ અનેક રીતે ઉપયોગી છે તો એનું સંસ્કૃત છયા સહિત સમીક્ષાત્મક સંસ્કરણ સત્વર તૈયાર કરિ પ્રકાશિત કરાવું ઘટે કંઈ નહિ તો મહાવીરસ્વામીને લગતી ગાથાઓ એક પુસ્તકરૂપે તૈયાર કરાય અને પ્રસિદ્ધ કરાય તેવું પગલું સત્વર ભરાવું ઘટે.

અંતમાં આ દિશાસૂચનરૂપ લેખ બે બાબતની નોંધ કરી હું પૂર્ણ કરું છું.

(૧) ધર્મવર્ધનગણિકૃત વીર ભક્તામર અને એની સ્વેપજા ટીકાના મારા સ્પષ્ટીકરણમાં મહા-વીરસ્વામીને અંગે કેટલીક માહિતી મેં આપી છે.

(૨) મહાવીરસ્વામી સંખંધી મારા ૧૬ લેખો, ૨ વાર્તાલાપો અને ૧ ભાષણ અને કવિતા (કૂટ-કાવ્ય) જ્ઞાત ૦ વીરમાં અન્યથક સ્વરૂપે અપાયાં છે. ‘મીક્ષાનો સ્વીકાર’ નામની મારી કવિતા આ પૂર્વે હિંદુ મિલન મંદિર (વ. ૧૨, અ. ૧૧)માં છપાઈ હતી એ અત્યારે છપાવવી રહી ગઈ છે. જ્યારે નિમ્ન લખિત લેખો જ્ઞાત ૦ વીર પછી પ્રકાશિત થયા છે.

૧. “અક્ષરોનાં ચિત્રાત્મક વર્ણનો અને એમાં માહાત્મ્ય મહાવીર અને હીરલાલ” આત્માનંદ પ્રકાશ (પુ. ૬૮, ગા. ૧૦-૧૧)

૨. મહાવીરસ્વામીના માસખમ્બો અંગેનાં પારણાં અને પંચ દિવ્યોની ઉત્પત્તિ જેન ધર્મ પ્રકાશ (પુ. ૮૬, આ. ૪-૫).

૩. “મહાવીરસ્વામીનું છદ્મસ્થ જીવન. વિલક્ષણ ઘટનાઓ” આ. પ્ર. (પુ. ૬૭, અ. ૬).

૪. મહાવીરસ્વામી સંખંધી ગુજરાતી લઘુ પદ્યાત્મક કૃતિઓ. જે. ધ. પ્ર. (પુ. ૮૭, અ. ૧-૨)

૫. સનકક પરિવ્રાજક અને મહાવીરસ્વામી. જેન (તા. ૧૪-૪-૭૩).

સુખ ક્યાં ?

ક્યાં સુખ દેખ્યું આ સંસારમાં,
જ્યાં જોઈ ત્યાં દુઃખ દુઃખ રે,
કેવળ સુખની કલ્પના
ઝાંઝવા જળની જેમ રે !

સંવત ૧૯૬૬-૬૭માં જીવહયા ગૌસેવાનું કાર્ય કરતા મારો આત્મ બળીયો નવપલ્લવિત બનતો હતો. ત્યાં મને આ અરસામાં આધ્યાત્મિક તત્વ-જ્ઞાનની તીવ્ર લાવના થઈ જાણે કે ભૂખ લાગી અને એ માટે એવા કોઈ આદર્શ સત્પુરુષનો યોગ પ્રાપ્ત કરવા તાલાવેલી લાગી અને લાવના જેવી સિદ્ધિ નથી. મને એક સત્પુરુષની જીવન યાત્રા મળી ગઈ. એ અક્ષર દેહી સત્સમાગમના યોગે મારામાં પરિવર્તનનું પુર આવ્યું. મને આનંદ થયો. સંતોષ થયો. શાંતિ મળવા લાગી. તેમાંથી મને ‘અમર આત્મમંથન’ પ્રગટ્યું. ગદ્ય-પદ્યમાં તે વિચારોનું બેહુલ મેં કલમ દ્વારા કાગળ ઉપર વાળવાનું શરૂ કર્યું.

સંસારમાં સત્ય સુખ ક્યાં છે ? તેવી શોધમાં ચીંતન વધ્યું. તેમાંથી-સુખ ક્યાં ? નું એક પદ બનવું શરૂ થયું અને ઉપરોક્ત પદથી તેની શરૂઆત થઈ. ત્યાર પછી જન્મથી મરણ પર્યંતના જીવનમાં પ્રગટતા દુઃખો આધિ-વ્યાધિ ઉપાધિના દુઃખો કુદરત પ્રેરિત દુઃખો સંસારી જીવનના દુઃખોનાં વિચારો પદ્યમાં સંકળાવા લાગ્યા.

પછી રાજ કેવા સુખી હશે ? શ્રીમંતો કેવા સુખી હશે ? તેનો ચિતાર પ્રત્યક્ષ અનુભવ લીધા પછી પદ્યમાં રચના કરવી એવો વિચાર કરી મેં મારા એક કવિ મિત્રને વાત કરી કે મારે એક રાજાની મુલાકાત લેવી છે, અને તમોને તેમની સાથે સારો સંબંધ છે એટલે આપણે સાથે જઈએ.

અમો બન્ને ટેકસી કરી વાળકેશ્વર ઉપર તેમના બંગલે ગયા. અમારી મોટર બંગલે પહોંચી ત્યાં

(લેખક:-અમરચંદ માવજી શાહ-તળામ)

મહારાજ સાહેબની મોટર તૈયાર થઈ હતી અને મહારાજ સાહેબ બંગલાના દાદરના પગથીયા ઉતરતા હતા, અને તેમને શરદી હોવાથી છીંકો ખાતા હતા. તેઓ ઉતર્યા અને અમો પગથીયે સામા મળ્યા અને પ્રણામ કરી સીધી જ વાતચીત શરૂ કરી દીધી.

“શું આપને પણ શરદી થઈ છે ?”

“હા. કેમ અમને ન થાય !”

“હું તો આપનું સુખ જોવા આવ્યો છું અને આપને શરદી થઈ છે.”

“અમો પણ માનવ છીએ. અને તમારે અમારું સુખ જોવું છે ?”

તો હ્યો હું તમને દુઃખમાં સંકળાવું. કારણ કે મારે જલ્દી જવાનું છે.

“આપનું સુખ મને સંકળાવો.”

‘મારે એક કુંવર ને એક કુંવરી છે. મારી કુંવરીને પરણાવી છે પણ તેના પતિ તેને તેડતા નથી. મારો કુંવર છે. પણ મારાથી વિમુખ ચાલે છે. મારી આજ્ઞામાં રહેતો નથી. પ્રજામને ગળેથી ખાંડે છે અને સરકાર મને પાછળથી પકડે છે. એ બે વચ્ચે મારું ગળું છે. બોલો આથી વધુ મારું સુખ તમારે સાંભળવું છે ? તો પછી કાંવરાજ સાથે આવજો ને આપણે મળીશું.”

“મેં જણાવ્યું કે, સાહેબ આપનું સુખ મેં બરાબર જાણી લીધું. આપ પણ ઘણા દુઃખી છો. એ અનુભવ મારે કરવો હતો તે થઈ ગયો છે.”

મહારાજ સાહેબ આટલી વાતચીત કરી, મોટરમાં બેસી ગયા અને અમો પણ પ્રણામ કરી અમારી મોટરમાં પાછા ફર્યા.

ચોપાટી ઉપર અમો આવ્યા એટલે મેં કવિ-રાજને કહ્યું કે હવે મારે એક શ્રીમંત ગૃહસ્થની

મુલાકાત લઈ તેમનું સુખ જાણવું છે. કવિરાજ ખુમજ બધાયના પરિચિત એટલે લેર્મીગટન રોડ ઉપરના એક પાંચમાળના બંગલામાં પાંચમે માળે અમો બંને ગયા.

એક રૂમમાં એક વૃદ્ધશ્રીમાન અને શેઠાણી બેઠા હતા. અમો તેમની પાસે બેસી ગયા અને સુખ સમાચાર પુછ્યા, પછી જણાવ્યું કે.

“હું આપનું સુખ જાણવા આવ્યો છું.”

“ભાઈ બહુ સુખી છું. ધન, વૈભવ, બંગલા મોટર છે. પરંતુ અમો બંને વૃદ્ધ થયા છીએ. અમારા દીકરા કે તેની પત્નીઓ અમારી સામુએ બેતા નથી. અને અમારા ખર્ચ પર પૂછતાં નથી. બોલો આથી વધારે સુખ કયું?”

“બસ. દાદા! આપનું સુખ ટુંકામાં સમજાઈ ગયું. આપની વેદના-જાણી લીધી. સાદાણી હોવા છતાં અંતરમાં સુખ નથી.

પછી થોડી વાતોચીતો કરીને અમો રવાના થયા. અને ઘેર આવ્યા સુખ કયાં? ની શોધ પૂરી થઈ. આ સુખ શોધવા ગરીબોને સામાન્યજનો તૃષ્ણા કરે છે. પરંતુ આ બાહ્ય સુખો એ ખરેખર વાસ્તવિક સુખ નથી પણ સુખાભાસ છે. એ ચીંતવન શરૂ થયું અને સુખ કયાં? ના પદમાં કડી ઉમેરી દીધી.

ધનવાનને પણ સુખી ન દેખ્યો,

રાજા દુઃખી અપાર રે!

ગરિબને તવંગર બનવું,
મમતા તણા વિસ્તાર રે.

અને છેવટે સાચું સુખ શેમાં છે, એ દર્શાવતું પદ લખી ૨૦ કડીનું એ કાવ્ય પૂરું કર્યું.

સાચું સુખ આત્માની શાંતિમાં છે-સંતોષમાં છે એ વાસ્તવિક સમજાયું. અજ્ઞાનતાથી મોહ થાય. મોહથી મમતા તૃષ્ણા પરવસ્તુમાં થાય. આસક્તિ થાય. લોભ થાય તે મારે માયા કપટ કરવા પડે. એ પ્રાપ્ત કર્યા પછી અભિમાન થાય. એની અપ્રાપ્તિમાં ક્રોધ થાય ક્રોધથી હિંસા થાય. અસત્ય કાર્ય થાય. ચોરી અનીતિ થાય. શીયળ હુંટાય. પરિવ્રજના ભારમાં આત્મા દબાઈ જાય પાંચ ઇન્દ્રિયના વિષયોમાં આત્મા ફસાઈ જાય અને મન-વચન કાયાનું પરિણમન વિષય કષાયમાં થઈ અનંત કર્મબંધનું નિમિત્ત થાય. અને આત્મા સંસારમાં ચારે ગતિમાં પરિભ્રમણ કરે અને અનંત દુઃખનો અનુભવ કરે જ્યારે તેને સમ્યક્-દર્શન-જ્ઞાન-ચારિત્રનો ઉદય થાય. અહિંસા-સંયમ તપના માર્ગે ગમન થાય તો આનંદ-પ્રેમને શાંતિ પ્રાપ્ત થાય.

આ અરસામાંજ એક મહારાષ્ટ્રિયન ગોસેવકે મને એક શ્લોક લખી આપ્યો. તે શ્લોક પછી અંથો વાંચતા મળી આવ્યો.

શાંતિ તૂલ્યં તપઃ નાસ્તિ ।

ન સંતોષાત્ પરમં સુખં ॥

ન તૃપ્ણાસમો વ્યાધિઃ ।

ન ચ ધર્મઃ દયા પરઃ ॥ ચાણક્ય નિતી.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગર નિવાસી પારેખ છગનલાલ જીવણલાલ (એન્જનીયર) તા. ૨૨-૧-૭૪ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમો ઘણાજ દીલગીર થયા છીએ તેઓ ખૂબ ધર્મપ્રેમી અને મળતાવડા સ્વભાવના હતા આ સભા પ્રત્યે ખૂબ લાગણી ધરાવતા હતા તેઓ આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા તેમના આત્માને શાંતિ મળે એજ પ્રાર્થના.

મુંબઈ નિવાસી શાહ હીરાલાલ મોતીચંદ મુંબઈ મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમો ઘણાજ દીલગીર થયા છીએ તેઓ ખૂબ ધર્મપ્રેમી હતા અને સ્વભાવે મીલનસાર હતા તેઓ આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા તેમના આત્માને શાંતિ મળે એજ પ્રાર્થના.

ગાંગાણી તીર્થના* સંક્ષિપ્તપરિચય

સં. પૂ. પં.શ્રી લઙ્ગિવિજયજી ગણિ. દેવપ્રાગ, જામનગર

રાજસ્થાનમાં જોધપુરથી દક્ષિણ દિશામાં લગભગ ૨૦ માઈલ દૂર ગાંગાણી નામનું પ્રાચીન નગર છે. ઇતિહાસનું અવલોકન કરતાં જણાય આવે છે કે આ નગરીનું પ્રાચીન નામ અબ્દુન-પુરી હતું. અને તે ધર્મપુત્ર અબ્દુને વસાવી હતી.

ઇતિહાસ એ હકીકતની સાક્ષી પૂરે છે કે-એક વખત એવો હતો કે જ્યારે આ નગરીમાં હઝારો જૈનો નિવાસ કરતા હતા અને જૈન શાસનની શોભા વધારતા હતા. કાલચક્રના કુપ્રભાવથી આજે અહીં એક પણ જૈનનું ઘર નથી.

વર્તમાનમાં વિદ્યમાન મંદિર વિક્રમની પૂર્વ બસો વર્ષ પહેલાં સમ્રાટ સંપ્રતિએ બનાવરાવ્યું હતું અને એની પ્રતિષ્ઠા સુપ્રસિદ્ધ જૈનાચાર્ય શ્રી સુકસ્તિસૂરિજીએ કરાવી હતી.

સ વ ૧૬૬૨માં પ્રયંત્ર વિક્રાન્ત તેમજ પ્રસિદ્ધ કવિવર ગણિ શ્રી સમયસુંદરજીએ આ પ્રાચીન તીર્થની યાત્રા કરી હતી અને એક સ્તવન બનાવ્યું હતું જેમાં તેઓએ આ તીર્થની પ્રાચીનતાનો ઉલ્લેખ કર્યો હતો.

તપાગચ્છની પ્રાચીન પટ્ટાવલી જે જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સ, હેરલ્ડ પત્રના પૃષ્ઠ ૩૩૫ ઉપર મુદ્રિત છે તેમાં લખ્યું છે કે—

“સંપ્રતિ ઉત્તર દિશામાં મરુધરમાં ગાંગાણી નગરે શ્રીપદ્મપ્રભુસ્વામિનો પ્રાસાદ બિંબ નીપજાવ્યો.”

શ્રી સમયસુંદર મહારાજે રચેલ સ્તવન વિશેષ ફૂટનોટો સાથે અહીં આપવામાં આવે છે:—

પદ્મપ્રભ એવં પાર્થિનાથ સ્તવન

રચયિતા : કવિવર સમયસુંદર ગણિ વિ. સં. ૧૬૬૨

ઠાળ પહેલી

યાય પ્રભુમું રે શ્રીપદ્મપ્રભ પાસના

ગુણ ગાંડિરે આણિ મન શુદ્ધ લાવના

ગાંગાણી^૧ રે પ્રતિમા પ્રગટ થઈ ઘણી

તસ ઉત્પત્તિરે સુણજે ભવિક સુહામણિ.

ગુરુક

સુહામણિ રે વાત સુણજે, કુમતિ^૨ શંકા ભાજસે,

નિમંજો થાસે શુદ્ધ સમકિત, શ્રીજિન શાસન ગાજસે. ૧

* આ તીર્થના ગાંગાણી, ઘાંધાણી, ધંધાણી વગેરે નામે મળે છે.

૧. આ તે જ ગાંગાણી છે કે જેનું વર્ણન અમે અહીં લખી રહ્યા છીએ.

૨. કવિવરના સમયમાં નિર્વાત્ની લેકો કહેતા હતા કે આ મૂર્તિઓ આર વર્ષના ફુકાળના સમયમાં બનેલી છે. પરંતુ તેમની શંકા આ મૂર્તિઓને જોવાથી દૂર થઈ કારણ કે આ મૂર્તિ આર-વર્ષથી ફુકાળથી ૪૦૦ વર્ષ પહેલાં બનેલી છે.

ક્રુપ દેશ મડોવર મહાબલ, બલિ શૂર^૩ રાજ સોહએ,
તિહાં ગાંવ એક અનેક ધાણિકા^૪, ગાંગાણી મન મોહએ ૨

ઢાલ

દુધેલા^૫ રે નામ તળાવ છે જેહને।

તસ્સ પાસે રે ખોખર^૬ નામ છે દેહરા
તિણ પુઠે રે ખણ્ણતાં પ્રકલ્યો ભુકરો

પરિયાગતરે જાણે નિધાન લાધો ખરો. ૩
લાધો ખરો બલિ જૂહુ^૭રો એક માંહે પ્રતિમા અતિબલી,
જ્યેષ્ઠ શુદ્ધ^૮ અગ્યારસ, સોલહ બાસઠી, મિંમ પ્રગલ્યા મનરલી. ૪
કેટલી પ્રતિમા ? કેની વળી ? કોણ ભરાવી બાવસૂં ?
એ કોણ નગરી કોણ પ્રતિષ્ઠિ ? તે કહું પ્રસ્તાવસૂં ૫

ઢાલ

તે સગલી રે પૈસટ પ્રતિમા જાણીએ

તિણ સહુની રે સગલી વિગત વખાણીએ,

મૂલ નાયક રે પદ્મપ્રભુને પાસળ,

એક ચૌમુખ રે ચૌવીસી સુવિલાખળ ૬

૩. મહારાજ શ્રી હિંદના રાજ્યનો સમય વિ. સં. ૧૬૫૨ થી ૧૬૭૬ સુધીનો છે.

૪. ધાણિકા—આ શબ્દથી જાણે છે કે—અર્જુનપુરીમાં કે.ષ્ટ વખતે ધ.ણીઓ વધારે ચાલતી હશે અને તેથી લોકો આ નગરીને ગાંગાણી કહેવા લાગ્યા હશે.

૫-૬. દુધેલા તળાવ અને ખોખર નામનું મંદિર આજે પણ જાંગાણીમાં વિદ્યમાન છે.

૭. જુહુરો—તલધર, મુસલમાનોના અસાચાર વખતે મૂર્તિઓનું રક્ષણ આ જ રીતે કરવામાં આવતું હતું. તેઓને તળધર કે બોયરામાં પધરાવવામાં આવી હતી.

૮. વિ. સં. ૧૬૬૨ જેઠ સુદિ અગ્યારશને દિવસે બોયરામાંથી મૂર્તિઓ મળી હતી અને તેમની તપાસ કરીને જ કવિવરે બધી હકીકત લખી છે

૯. કવિવરજીએ સ્તવનમાં બધી ૬૫ પ્રતિમાઓ કહી છે:—

૨-મૂલનાયક શ્રી પદ્મપ્રભ અને પાર્શ્વનાથ ભગવાનની.

૧-ચૌમુખજી-સમવજ્જરણ સ્થિત ચાર મોઢાવળી.

૧-ચૌવીસી-એક જ પરિકરમાં ૨૪ તીર્થંકરોની પ્રતિમો.

૨૩-અન્યાન્ય તીર્થંકરોની પ્રતિમા જેમાં એ કઉશ્વરિયા પણ છે.

૧૯-અન્ય પણ તીર્થંકરોની પ્રતિમાઓ. બધી મળીને ૪૬ મૂર્તિઓ થઈ.

૧૯-તીર્થંકરો સિવાય અન્ય દેવી દેવતા તેમજ શાશ્વતદેતાઓની મૂર્તિમાં કવિવરે તુટકમાં લખેલી છે. તે આ પ્રમણે જણવી:—ઈન્દ્ર, બ્રહ્મા, ઇશ્વર, ચક્રેશ્વરી, અગ્નિ, એકા, અર્ધનાદેશ્વરી, વિનાયક, યોગી, અને શશ્વતદેવતા. આમાં શાશ્વતદેવ તથા યોગીનીની સંખ્યા અધિક હોવાથી બધી ૧૯ લખી છે, જેથી ૬૫ની સંખ્યા પૂરી થઈ જાય છે.

ત્રુટક

સુવિલાસ પ્રતિમા પાસ કેરી, બીજી પણ તેવીસએ,
તે માહી કાઉસગિયા બિહુ દિસી બહુ સુન્દર હીસએ. ૭
વીતરાગની ઓગણીસ પ્રતિમા વળી એ બીજી સુન્દર,
સકલ મિલીને જિન પ્રતિમા, છિયાલીસ મનોહર. ૮

ઢાલ

ઈન્દ્ર પ્રદ્યા રે ઇશ્વર રૂપ ચક્રેશ્વરી,
એક અંબિકારે કાલિકા અર્ધ નાટેશ્વરી;
વિનાયક રે યોગણિ શાસન દેવતા,
પાસે રહે રે શ્રી જિનવર પાય સેવતા. ૯

ત્રુટક

સેવતા પ્રતિમા જિણ કરાવી, પાંચ તે ૧૦ પૃથ્વીપાલ એ,
ચંદ્રગુપ્ત બિન્દુસાર અશોક, સંપ્રતિ પુત્ર કુણ્ડલએ. ૧૦
કનસાર જોડા ધૂપ ધાણો, ઘંટા શંક બ્રગાર એ,
ત્રિસિદા મોટા તદ કાલના, વળી તે પરકર સાર એ ૧૧

ઢાલ બીજી (દે.હા)

મૂલનાયક પ્રતિમા વાલી, પરિકર અતિ અભિરામ,
સુન્દર રૂપ સુદામણિ, શ્રીપદપ્રભુ તસુ નામ. ૧
શ્રીપદપ્રભ પૂજ્યાં, પાતિક દૂર પલાય,
નયણે મૂર્તિ નિરખતાં, સમરિત નિર્મલ થાય. ૨
આર્ચ સુહસ્તિ સૂરીશ્વરો, આગમ શુન વ્યવહાર,
૧૧ સંયમ રાંક વણી દિયો, લોગન વિવિધ પ્રકાર. ૩

૧૦. મૂલનાયક શ્રી પદપ્રભુની પ્રતિમા કરાવવાવાળાનું નામ કવિવરે અષ્ટાદશ સંપ્રતિ સૂચિત કરેલ છે અને ચંદ્રગુપ્ત, બિન્દુસાર, અશોક અને કુણ્ડલનું નામ સંપ્રતિની પંચપરંપરા બતાવવા માટે આપેલ છે. સંપ્રતિ એ કુણ્ડલનો પુત્ર હતો.

૧૧ અષ્ટાદશ સંપ્રતિનું અસ્તિત્વ અને પ્રતિષ્ઠાનો અભય બતાવતાં કવિવરે કહ્યું છે કે આચાર્ય સુહસ્તી-સુરિએ કુણ્ડાળમાં એક કિશ્કુએ દીક્ષા આપીને પ્રવ્રત્ત અર્ધાર કરાવ્યો. પરિણામે તે કાળ કરીને કુણ્ડલની રાણી કાંચનમાલાની કુક્ષિથી અષ્ટાદશ સંપ્રતિ થયો. અને જ્યારે તે ઉજ્જૈનીમાં રાજ્ય કરતો હતો ત્યારે રથયાત્રાની સવારીની સાથે અચાર્ય સુહસ્તી તેમના જોતરામાં આવ્યા. વિચાર કરતાં કરતાં રાજાને અભિરમરણ માન થયું. અને બધી ઝડકે-અમદે ગુરકૃપાથી મળેલી જાણીને ગુર અહારાજની સમીપમાં આવીને વિનતિ કરી કે-હે ગુરદેવ આ રાજ્ય આપની કૃપાથી મળેલ છે એટલે આપ તેનો સ્વીકાર કરો. નિઃપૃથક ગુર અહારાજે જવાબ આપ્યો કે-કનન-કામિનીના ત્વગી એવો અમારે રાજપાટથી શું પ્રયોજન? તેમણે સૂચિત ધર્મવૃદ્ધિને ઉપદેશ આપ્યો અને તેમને જૈન એવા શ્રવક ધર્મનું મર્મ અમળવા ઉત્તમ કોટિનો શ્રવક બનાવ્યો. તેણે હજ્જૈનનાં જૈનોની એક વિરાટ સભા ભરી અચાર્ય સુહસ્તિસુરિ વગેરે ધણા

ઉત્તરેની નજરી પછી, લે થયે સંપ્રતિ રાષ,
 ભતિરમરણ ભણિયો, થે ઋદ્ધિ શુર પસાય. ૪
 વળી તિણ શુર પ્રતિભાધિયો, થયો શ્રાવક સુવિચાર,
 સુનિવર રૂપ કરાવિયા, અનાય દેશ વિહાર. ૫
 પુણ્ય ઉદય પ્રગટ્યો ઘણો, સાધ્યા ભરત ત્રિખંડ,
 જિણ પૃથ્વી જિનમંદિરે, મંડિત કરી અખંડ. ૬
 બીસય તીડોત્તર વીરથી, સંવત સખલ પંદર,
 પદ્મપ્રભ પ્રતિષ્ઠિયા, આય સુહસ્તિ સૂર. ૭
 મહા તણી શુકલ અષ્ટમી, શુભ સુહૃત રવિવાર,
 લિપિ પ્રતિમા પૂઠે લખી, તે વાંચી સુવિચાર. ૮

ઢાલ તીસરી

મૂલ નાયક બીજે વળી, સકલ સુકોમલ દેહોણ,
 પ્રતિમા શ્વેત સોના તણી, મોટો અચરજ એહોણ. ૧
 અરજન પાસ જીહારિયે અરજીન પુરી શૃંગારોણ,
 તીર્થંકર તેવીસમો, મુક્તિ તણો ઢાતારોણ. ૨
 ૧૨ચંદ્રગુપ્ત રાજ હુએ, ચાણક્ય દિરાયો રાજોણ,
 તિણ યહ જિંબ ભરાવિયો, સારથા આત્મ હોજોણ. ૩

જૈન શ્રમણો ત્યાં એકત્રિત થયા. અન્યાન્ય કાર્યોની સાથે એ પણ નિશ્ચય કરવામાં આવ્યો કે ભારત સિવાય
 અન્ય દેશોમાં પણ જૈનધર્મનો પ્રચાર કરવો જોઈએ. રાજ સંપ્રતિએ આ વાતનું બીડું ઝડપું અને
 પોતાના સુબટોને ચીન, જાપાન, તુર્કિસ્તાન, મિથ્ર, તિબ્બત, મંગોલિયા, જર્મન, ફ્રાન્સ, આસ્ટ્રિયા,
 ઈટલી વગેરે પ્રાંતોમાં મોકલીને સાધુત્વને યોગ્ય સ્થેત તૈયાર કરાવ્યું. પછી જૈનશ્રમણોએ પણ તે પ્રદેશોમાં
 વિહાર કરીને જૈનધર્મનો જોર-શોરથી પ્રચાર કરવા લાગ્યા. આ જ કારણ છે કે આજે પણ પાશ્ચાત્ય
 પ્રદેશોમાં જૈન મૂર્તિઓ અને તેમના ભક્ત ખંડેરા પ્રચુર પ્રમાણમાં મળે છે. ભારત વર્ષમાં તે સમ્રાટ
 સંપ્રતિએ આખી પૃથ્વીને જ મંદિરોથી મંડિત કરી દીધી હતી. જાંબાણીના મંદિરની પ્રતિષ્ઠાના સંબંધમાં
 કવિવર લખે છે કે—વીર સં. ૨૭૩ માધ શુકલ આઠમ રવિવારના શુભ દિવસે સમ્રાટ સંપ્રતિએ પોતાના
 ગુરુ આચાર્ય સુહસ્તિસૂરિના કરકમલોથી પ્રતિષ્ઠા કરાવી જેનો લેખ તે મૂર્તિના પાંજલા ભાગમાં ખોદેલો છે.
 કવિવર સમયસુંદરણ મહારાજે તે લેખને સારી રીતે વાંચીને જ પોતાના સ્તવનમાં પ્રતિષ્ઠાના શુભ સુહૃતનો
 ઉલ્લેખ કરેલ છે.

૧૨. બીજા મૂલ નાયક શ્રી પાર્શ્વનાથજીની પ્રતિમા સફેદ સુવર્ણમય જોઈને કવિવર આશ્ચર્ય પ્રગટ
 કરે છે અને અગુનપુરી (જાંબાણી)ની શૃંગારભૂત સફેદ સોનાની મૂર્તિને વંદન કરે છે. સમ્રાટ ચંદ્રગુપ્તે—
 આ સફેદ સોનાની મૂર્તિ બનાવરાવી હતી અને તેની પ્રતિષ્ઠા ચૌદ પૂર્વધર શ્રુત કેવલી આચાર્ય ભદ્રબાહુ
 પાસે કરાવી હતી. તેમનો સમય કવિવરે વીરનિર્વાણ પછી ૧૭૦ વર્ષનો બતાવ્યો છે, તે વખતે આ બન્ને
 મહાપુરુષો વિદ્યમાન હતા.

મૂર્તિઓની અસ્તિત્વ ધણી જ પ્રાચીન કાળથી ચાલ્યું આવતું હતું.

ઠાક શીર્ષી

- મારો મન તીર્થ મોહિયો, થઈ લેવ્યા હો પદ્મપ્રભુ પાસ,
મૂલ નાયક બહુ અતિ જલા, પ્રભુમતો હો પૂરે મનની આશ. ૧
- સંઘ આવે ઠામ ઠામના, વળી આવે હો વર્ણુ અદાર,
યાત્રા કરી જિનવર તણી, તિથે પ્રગટ્યો હો ચે તીર્થ સાર. ૨
- જૂનો બિંબ તીર્થ નવો, જંગી પ્રગટ્યો હો મારવાડ મજાર,
ગાંગાણી અરજુન પુરી, નામ જાણે હો સધલો સંસાર. ૩
- શ્રીપદ્મપ્રભને પાસજી, એ બેહુ મૂર્તિ હો સકલાએ,
સુપના દિખાવે સમરતાં, તસુ વાધ્યો હો યશઃ તેજ પ્રતાપ. ૪
- મહાવીર ભોંહરા તણી, એ પ્રગટી હો મૂર્તિ અતિસાર,
જિન પ્રતિમા જિન સારખી, કાંઈ શંકા હો મત કરજો લગાર. ૫
- સંવત સોલા બાસઠી સુમઈ, યાત્રા કીધી હો મઘ મહા મજાર,
જન્મ સફલ થયો મહારો, હિય મુઝને હો સ્વામી પાર ઉતાર. ૬

કલશ

ઈમ શ્રી પદ્મપ્રભ પ્રભુ પાસ સ્વામી, પુન્ય સુગુર પ્રસાદ એ,
મૂલગી અરજુન પુરી નગરી, વહ્નમાન સુપ્રસાદ એ;
ગચ્છરાજ શ્રી જિનચંદસૂરિ, ગુરુ જિનહંસ સૂરીશ્વરો,
ગણિ સાકલચંદ વિનયવાચક, સમયસુંદર સુખ કરો. ૧

૧. ભગવાન મહાવીરે પોતાના દીક્ષાના સાતમા વર્ષે મુંડસ્થલમાં પધાર્યા હતા, તે વખતે રાજા નન્દીવર્ધન આપના દર્શનાર્થે પધાર્યા, જેની સ્મૃતિમાં રાજાએ એક મંદિર બંધાવ્યું, તેના ખંડેરો આજે પણ વિદ્યમાન છે.
૨. મહારાજા ઉદાઈની પટ્ટણી પ્રભાવતીના મહેલના અંદરના ભાગમાં ભગવાન મહાવીરની મૂર્તિ હતી, રાજા વીણા વગાડતો અને રાણી ત્રિકલ પૂજા કરી નૃત્ય કરતી હતી.
૩. કન્હ કદેશ્વરના મંદિરની પ્રતિષ્ઠા વીરાત ૨૪ મા વર્ષે શૌધર્માચાર્યના કરકમળોથી થઈ. તે મૂર્તિ અને એનો શિલાલેખ આજે પણ વિદ્યમાન છે.
૪. નાગોર (મારવાડ)ના મોટા મંદિરમાં ધણી સર્વધાતુમય મૂર્તિઓ છે. જેમાંની એક મૂર્તિ ઉપર વી. જી. ૭૨ નો શિલાલેખ ખે.દેસો આજે પણ જોવાય છે.
૫. આચાર્ય રતનપ્રભસૂરિના કરકમળોથી વી. જી. ૭૦ મા વર્ષે ઉપકેશપુર (એ.જિ.વા. ડીસ્ટ ક્ષેત્ર)માં પ્રતિષ્ઠા થઈ હતી. જે મૂર્તિ આજે પણ મંદિરમાં મૂલનાયક તરીકે વિદ્યમાન છે.
૬. કારંટામાં આવેલું ભગવાન મહાવીરનું મંદિર રતનપ્રભસૂરિના વખતનું છે.
૭. મહામેઘવ દ્વન મારાજા ખારવેલકા વિશદ જિલાલેખ આ બધી વસ્તુની પ્રુટિ કરે છે. કારણ કે આ શિલાલેખ અને હેમવંત પટ્ટાવલીથી ભગમય છે કે - ભગવાન મહાવીરના વખતે જૂઠ્ઠા શ્રેણિકે ખંડગિરિ ઉપર ભગવાન નયકમદેવનું મંદિર બનાવ્યું હતું.

શ્રી સમયસુંદર ગણિ કૃત સ્તવનથી એમ જણાય છે કે આ મંદિરમાં કોઈ વખતે ૬૫ પ્રતિમાઓ હતી. સમય પરિવર્તનશીલ છે, ઉન્નતિ અને અવનાતનું ચક્ર ફરતું રહે છે. મોગલોના અત્યાચારથી આ પ્રતિમાઓમાંથી અધિકાંશ ઘણી પ્રતિમાઓ ખેતરોમાં ફાટી દેવામાં આવી છે. અને જેનો અત્યારસુધી કોઈ પત્તો નથી મળી શક્યો. હવે મંદિરમાં કેવલ ચાર પ્રતિમાઓ રહી ગઈ છે. એક મૂલનાયક શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ, એક બધી ધાતુની તથા બીજે માળે ભગવાન શ્રી પાશ્વનાથની, ચોથી પ્રતિમા એક ખેતરમાં મળી જે ગયા મહા સુદિ ૬ સંવત ૨૦૧૩ના ઉત્સવને દિવસે અભિષેક કરાવીને પરોણા દાખલ ખિરાજમાન કરવામાં આવી છે.

આ મંદિરનો સમયે સમયે જીર્ણોદ્ધાર થયાની હકીકત પ્રાચીન ઉદ્દેશોથી જાણવામાં આવે છે. જેમકે:—

૧. વિક્રમની નવમી શતાબ્દિમાં એસિયોના શ્રેષ્ઠિવચ્ બોસટે આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવ્યો હતો.

૨. વિક્રમની બારમી શતાબ્દિમાં નાગપુરના ભૂરંડોએ આ મંદિરનું સમારકામ કરાવ્યું હતું.

૩. વિક્રમની ચૌદમી શતાબ્દિમાં એસિયાનાં સાહિત્ય ગાન ગોત્રીય શાહ સારંગ સોનપાલે આ મંદિરનો જીર્ણોદ્ધાર કરાવી આના રૂપરંગ સુધાર્યા હતા.

૪. વિક્રમની સોળમી શતાબ્દીના અંતમાં બીકાનેરના લોકો અહીં લગ્ન પ્રસંગે આવ્યા હતા તે વખતે આ મંદિરની જીર્ણ હાલત જોઈને આનો ઉદ્ધાર કરાવ્યો હતો.

● લો ખંડ ●

ના

○ ગોળ અને ચોરસ સળીયા □

..... પટ્ટી તેમજ પાટા

▷ વિગેરે મળશે ◁

ધી ભારત આર્ચન એન્ડ સ્ટીલ ઈન્ડસ્ટ્રીઝ

૩૫૫રી રોડ, ભાવનગર.

ટેલીગ્રામ । IRONMAN

ફોન : આફીસ : { ૫૬૫૦ }
{ ૩૨૧૨ }

રેસીડન્સ : { ૪૫૫૭ }
{ ૫૫૪૫ }

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૦૨૮ના આસો વહી

કુંડો તથા જવાબદારીઓ	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા.
બીજા અંકિત કરેલા કુંડ : (પહારા, સીકોંગ, રીઝર્વ કુંડ વિ.)		૧,૫૧,૧૩૪-૦૩
જવાબદારીઓ :		
ખર્ચ પેટે :	૧,૬૦૧-૯૭	
અમાઉથી મળેલી રકમો પેટે :	૧૩,૪૨૨-૫૦	
ભાડા અને બીજા અનામત રકમો પેટે :	૭૦૧-૦૦	
અન્ય જવાબદારીઓ :	૭,૬૪૫-૦૬	
		૨૩,૩૧૦-૫૩
કુલ રૂ.		૧,૭૪,૫૦૪-૫૬

ઉપરનું સરવૈયું મારી/અમારી માન્યતા પ્રમાણે દ્રશ્યના કુંડો તથા જવાબદારીઓ તેમજ મિલકત તથા દહેણાનો જ.ઓ અહેવાલ રજુ કરે છે.
મદવજી ઝવેરચાર્જ શાહ-દ્રશ્યની સહી

સભા, ભાવનગર

અમાસના રોજનું સરવૈયું

મિલકત	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
સ્થાવર મિલકત ; બધા સાલની બાકી :	૧,૦૧,૮૨૧-૮૦	
ઉમેરો : (વર્ષ દરમિયાન વધારો) :	—	૧,૦૧,૮૨૧-૮૦
રોકાણો : સીક્યોરીટીઝ : શ્રી મહાલક્ષ્મી મીલકતના શેરો :		૨૦૦-૦૦
ડ્રાસ્ટોક અને ફરનીચર : બધા સાલની બાકી :	૪,૨૩૫-૦૦	
ઉમેરો વર્ષ દરમિયાન વધારો :	—	૪,૨૩૫-૦૦
સ્ટોક : ટ્રસ્ટીની પ્રમાણિત યાદી મુજબ :		
પુસ્તક :	૧૦,૧૩૧-૬૩	
કાગળ :	૬૧૮-૦૫	
લોન : ભાવનગર ઇલેક્ટ્રીક કંડા.		૧૧,૦૪૬-૬૮
ઑડવાન્સીઝ :		
નોકરોને :	૩૧૪-૮૦	
પુસ્તકો તૈયાર કરવા માટે :	૩,૭૬૨-૪૬	
બીજાઓને :	૭૫૬-૨૧	
વધુલ નહિ આવેલી આવક :		૪,૮૧૧-૫૦
બાકું :	૨,૬૫૬-૫૭	
બીજી આવક :	૨૮૪-૧૨	
રોકડ તથા અવેજ :		૩,૨૪૦-૧૬
(અ) બેંકમાં ચાલુ ખાતે :		
બેંકમાં સેવીંગ્સ ખાતે દેના અને સ્ટેટ બેંક	૧૦,૩૦૨-૩૦	
બેંકમાં ફીક્સડ અથવા ફોલ ડીપોઝીટ ખાતે દેના બેંક	૩૧,૬૩૬-૦૦	
(બ) ટ્રસ્ટી/મેનેજર પાસે નામ બીખાલાલ ભીમજી	૨૬૩-૬૩	
પોસ્ટલ સ્ટેમ્પ	૬૪-૩૧	
ઉપજ ખર્ચ ખાતું :		૪૨,૨૬૬-૨૪
બધા સાલની બાકી ઉધાર :	૮,૪૫૨-૦૭	
ઉમેરો : ચાલુ સાલની તુટના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ :	—	
બાદ : ચાલુ સાલના વધારાના ઉપજ ખર્ચ ખાતા મુજબ :	૧,૬૮૧-૬૨	
સરવૈયા ફેરના		૬,૭૬૫-૪૫
		૦-૬૦
કુલ રૂ....		૧,૭૪,૫૦૪-૫૬

અમારા આ જાથેના બાજ તારીખના રીપોર્ટ મુજબ.

તા. ૩૦-૧-૭૪

ભાવનગર

Sanghani & Co

ચાટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ્સ એડીટર્સ

શ્રી જૈન આત્માનંદ

સં. ૨૮૨૦ના આસો વદી અમાસના રોજ પુરા

આવક	રૂ. પૈસા	રૂ. પૈસા
ભાડા ખાતે : (લેણી/મળેલી)		૭,૨૬૦-૦૦
વ્યાજ ખાતે : (લેણી/મળેલી)		
એન્કના ખ તા ઉર	૬૧૬-૬૫	૬-૬-૬૫
હાત : રોકડ અથવા વસ્તુ રૂપે :		૪૧૬-૦૦
ગ્રીષ્મ આવક :		
પેટી ઉપજ :	૩૩-૫૦	
મેમ્બરશીપ ફીઝ :	૨૦-૦૦	
પુસ્તક અનામત :	૬૨૧-૦૦	
પુસ્તક વેચાણ નફો :	૬૧૬-૫૫	
પસ્ટી વેચાણ	૮૦-૬૮	
અહેરખખર	૫૬૦-૦૦	૨,૫૬૪-૭૩
રીઝર્વ ફંડ ખાતેથી લાભ :		૨,૧૫૭-૦૦
કુલ રૂા....		૧૩,૩૫૦-૬૮

તારીખ ૨૦-૧-૧૬૭૪

અધ્યક્ષ ડૉક્ટરભાઈ શાહ-કરદીની બહી

સસા, ભાવનગર

થતા વરસનો આવક અને ખર્ચનો હિસાબ

ખર્ચ	રૂા. પૈસા	રૂા. પૈસા
મિલકત અંગેનો ખર્ચ :		
મરામત અને નિકાત :	૫૦-૦૦	
વીમો :	૨૨૬-૫૦	૨૭૬-૫૦
વહીવટી ખર્ચ :		૩,૮૧૨-૬૩
આડીટ ફી :		૫૦-૦૦
ફાળો અને ફી :		૧૧૪-૨૫
માંડી વાળેલી રકમો :		
અન્ય ફંહેણા :	૧૧-૨૭	૧૧-૨૭
પરચુરણ ખર્ચ :		૫૧૩-૮૧
રીઝર્વ અથવા અકિત ફંડ ખાતે લીધેલી રકમો :		૧,૪૨૨-૬૬
દ્રરેટના હેતુઓ અંગેનો ખર્ચ :		
ખીખ ધર્માં હેતુઓ	૫,૬૦૪-૩૪	૫,૬૦૪-૩૪
વધારે જાવૈયામાં લઈ ગયા તે :		૧,૬૮૬-૧૨
કુલ રૂા....		૧૩,૩૫૦-૬૮

અમારા આ સાથેના આજ તારીખના રાપોર્ટ મુજબ

Sanghani & Co.

ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટસ એડીટર્સ

શોક ઠરાવ

ધર્મપરાયણ અને ભક્તિપરાયણ શેઠશ્રી સાકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલનું તા. ૧૧-૨-૭૪ના રોજ મુંબઈ મુકામે દુઃખદ અવસાન થયું તે સમાચારથી અમે ખૂબજ દીલગીર થયા છીએ.

તેઓશ્રી એક સાચા સમાજ સેવક હતા. જૈન સમાજની અનેક સંસ્થાઓને તેમણે તન, મન અને ધનથી પોષી હતી અને પ્રેરણા આપી હતી. કેટલીક સંસ્થાઓમાં સક્રિય કાર્યકર તરીકે પણ સેવા આપી છે.

સ્વ. પૂજ્ય આ. વિજય વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજના તેઓ પરમ ભક્ત હતા. અન્ય મુનિરાજોની ભક્તિ કરવામાં પણ તેઓ ખૂબ ઉત્સાહ દાખવતા.

આપણી સંસ્થા શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા ભાવનગર પ્રત્યે પણ તેઓ અત્યંત પ્રેમ ધરાવતા હતા. આ સંસ્થાને તેમના તરફથી મળેલ સહકારથી ઘણું પ્રોત્સાહન મળ્યું છે.

તેઓશ્રી આ સંસ્થાના પેટ્રન હતા. તેઓશ્રીની આર્થિક સહાય વડે પૂજ્ય ગુરુદેવ આચાર્ય મહારાજ શ્રી આત્મારામજી મહારાજની જન્મ જયંતી નિમિત્તે પાલીતાણા શત્રુજય તીર્થ ઉપર દરવર્ષે તેમની મૂર્તિને આંગી તેમજ પૂજા ભણાવવામાં આવે છે. અને સભાસદોનું સ્વામિવાત્સલ્ય તેમજ ભક્તિ પણ કરવામાં આવે છે.

સ્વ. શ્રી સાકરચંદ્રભાઈ મોતીલાલના સ્વર્ગવાસ અંગે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની તા. ૧૭-૩-૭૪ના રોજ મળેલી સભામાં થયેલ શોક ઠરાવ.

દાનવીર શેઠશ્રી સાકરચંદ્ર મોતીલાલનું તા. ૧૧-૨-૭૪ના રોજ મુંબઈ મુકામે દુઃખદ અવસાન થયું તે અંગે શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાની તા. ૧૭-૩-૭૪ના રોજ મળેલી આ સભા જાડા શોકની લાગણી વ્યક્ત કરે છે. સ્વ. શ્રી સાકરચંદ્રભાઈ ધર્મપરાયણ, કેળવણી પ્રેમી અને શાન્ત તેમજ ઉદાર ચરિત હતા. તેઓશ્રી આ સભાના પેટ્રન હતા અને આ સભા પ્રત્યે ખૂબજ મમતા રાખતા અને આ સભાના કાર્યમાં સારો સહકાર આપતા તેમના અવસાનથી આ સભાને જૈન સમાજને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. પ્રભુ તેમના આત્માને પરમ શાન્તિ આપે એવી અભ્યર્થના.

સ્વર્ગવાસ નોંધ

ભાવનગર નિવાસી શાહ ખીમચંદ્રભાઈ લલ્લુભાઈ પાનવાળા તા. ૩-૨-૭૪ મહા શુદ્ધિ ૧૧ને રવિવારે ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ લેતા અમે ઘણાજ દીલગીર થયા છીએ. તેઓ શ્રી ખૂબ ધર્મપ્રેમી અને મળતાવડા સ્વભાવના હતા. સભા પરત્વે ખૂબ લાગણી ધરાવતા હતા. તેઓશ્રી આ સભાના પેટ્રન હતા. પરમકૃપાળુ શાસનદેવ તેમના આત્માને શાંતિ અપે એજ અભ્યર્થના.

ભાવનગર નિવાસી ભાવસાર નેમચંદ છગનલાલ ભાવનગર મુકામે સ્વર્ગવાસી થયેલ છે તેની નોંધ અમે ઘણાજ દીલગીર સાથે લઈએ છીએ. તેઓ ખૂબ ધર્મ પ્રેમી અને મળતાવડા સ્વભાવના હતા. તેઓ સભા પરત્વે ખૂબ લાગણી રાખતા હતા તેઓ આ સભાના આજીવન ભ્રમ્ય હતા તેમના આત્માને શાન્તી મળે એજ પ્રાર્થના.

ભાવનગરવાળા શ્રી ગીરધરલાલ ખીમચંદ શાહનું મુંબઈ મુકામે તા. ૨-૩-૭૪ના રોજ સ્વર્ગવાસ થયેલ છે તે જાણી અમે ઘણાજ દીલગીર થયા છીએ તેઓશ્રી ખૂબ ધર્મપ્રેમી અને સ્વરૂપ મળતાવડા સ્વભાવના હતા. આ સભા પ્રત્યે ખૂબ લાગણી ધરાવતા હતા. તેઓ આ સભાના આજીવન ભ્રમ્ય હતા. તેમના આત્માને શાંતિ મળે તેવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્સ (સેન્ડ્રલ) ફક્ત ૧૬૫૬ અન્વયે “આત્માનંદ પ્રકાશ”

સંબંધમાં નીચેની વિગતો પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

- ૧ પ્રસિદ્ધિ સ્થળ : ખારગેટ, ભાવનગર.
- ૨ પ્રસિદ્ધિ ક્રમ : દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ
- ૩ સુદ્રેકનું નામ : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ
- કયા દેશના : ભારતીય
- ઠેકાણું : આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર
- ૪ પ્રકાશકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, ખીમચંદ ચાંપશી શાહ-ભાવનગર.
- કયા દેશના : ભારતીય
- ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ-ભાવનગર.
- ૫ તંત્રીનું નામ : માસિક સમિતિ વતી, ખીમચંદ ચાંપશી શાહ-ભાવનગર.
- કયા દેશના : ભારતીય
- ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ-ભાવનગર.

૬ સામયિકના માસિકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

આથી અમે જાહેર કરીએ છીએ કે ઉપર આપેલી વિગતો અમારી જાણ તથા માન્યતા મુજબ બરાબર છે.

તા. ૧-૪-૭૪

માસિક કમિટી

ખીમચંદ ચાંપશી શાહ

ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ શાહ

મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

કાંતિલાલ જગજીવનદાસ દોશી

અનંતરામભાઈ જાદવજી શાહ

અમારું નવું અને અણમોલ પ્રકાશન

શ્રી શાકરાયનાચાર્ય વિરચિત

સ્ત્રીનિર્વાણ-કેવલિમુક્તિ પ્રકરણે ॥

સંપાદક : પૂ. મુનિજીવરાજ શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ

કિંમત છ રૂપિયા

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

મૂળ સંસ્કૃતભાષામાં સ્વોપજ્ઞવૃત્તિ સાથે શ્રી શાકરાયનાચાર્યે રચેલી આ ગ્રંથ ઘણી મહત્વની વિચારણા રજુ કરે છે. સ્ત્રી-નિર્વાણ અને કેવલી-કેવલાહાર આ બે વિષયોની આ પુસ્તકમાં વિશદ છણાવટ થયેલી છે આ ગ્રંથની મહત્તા સમજી સ્વ. પૂજ્ય મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજીએ એ પ્રગટ થાય એવી અભિલાષા પ્રગટ કરી હતી. અને તેમની જ પ્રેરણાથી વિદ્વાન મુનિરત્ન શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજે ખૂબ જહેમત લઈ આ પુસ્તકનું સંપાદન કરેલ છે. તેની પ્રાસ્તાવિક સમજૂતી સંસ્કૃત તેમજ ગુજરાતી ભાષામાં આપવામાં આવી છે. આ પુસ્તક દરેક પુસ્તકાલયે અને જ્ઞાનમંડારોએ વસાવવા યોગ્ય છે.

પ્રાપ્તિસ્થાન : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેટ, ભાવનગર

ATMANAND PRAKASH

Regd No BV 81

આસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

ગુજરાતી ગ્રંથો

- ૧ વસુદેવ દિણ્ડી-દ્વિતીય અંશ ૧૦-૦૦
- ૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ દ્વો ૨૦-૦૦
- ૩ ત્રિપિઠશલાકાપુરુષચરિત-
મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, ૩, ૪ (મૂલ સંસ્કૃત)
પુસ્તકાકારે ૧૫-૦૦
- ૪ " " " " પ્રતાકારે ૧૫-૦૦
- ૫ દ્વાદશાર નયચક્રમ્ ૪૦-૦૦
- ૬ સમ્મતિતર્કમહાવર્ણવાવતારિકા ૧૫-૦૦
- ૭ તત્ત્વાર્થધિગમસૂત્રમ્ ૧૫-૦૦
- ૮ પ્રબંધવંકશાલી ૧૫-૦૦
- ૯ સ્ત્રી નિર્વાન કેવલિમુક્તિ પ્રકરણે ૬-૦૦

અંગ્રેજી ગ્રંથો

- 1 Anekantvada
by H. Bhattacharya ૮-૦૦
- 2 Shree Mahavir Jain Vidyalyaya
Suvarna Mahotsava Granth ૮૬-૦૦

- ૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ૨૦-૦૦
- ૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર ૧૦-૦૦
- ૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨ ૪-૦૦
- ૪ કાવ્ય સુધાકર ૨-૫૦
- ૫ આદર્શ જૈન સ્ત્રીચરિત્ર ભા. ૨ ૨-૦૦
- ૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧ ૧૨-૦૦
- ૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨ ૧૦-૦૦
- ૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ ૩-૦૦
- ૯ આત્મ કાન્તિ પ્રકાશ ૧-૫૦
- ૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે) ૧૦-૦૦
સ્વ. આ. વિજયકંતુરસુરિજી રચિત
- ૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય ૨-૦૦
- ૧૨ અનેકાન્તવાદ ૨-૦૦
- ૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર ૨-૦૦
- ૧૪ ચાર સાધન ૨-૦૦
- ૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો ૨-૦૦
- ૧૬ ભણ્યું અને જોયું ૨-૦૦
- ૧૭ સ્વાધ્યાસ મંજરી ૧૫-૦૦
- ૧૮ ભા. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ ૨-૦૦

નોંધ : સંસ્કૃતમાં ૧૦ ટકા અને ગુજરાતીમાં તથા અંગ્રેજીમાં ૧૫ ટકા કમિશન કાપી આપવામાં આવશે. પોષ્ટ ખર્ચ અલગ. આ અમૂલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ ભલામણ છે.

સંખ્યા :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તંત્રી : ખીમચંદ આંપરી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટિંગ પ્રેસ, ભાવનગર.